Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 498 Vineri 26 decembrie 1958 4 pagini 25 bani

ANII REPUBLICII NOASTRE

„Rominia este poate cea mai bogată țară din Europa"... Cu aceste cuvinte își începe reflecțiile despre țara noastră ziaristul grec A. Kanellopulos care a vizitat de curînd Republica Populară Romînă. Asemenea lui Kanellopulos zeci și sute de vizitatori străini rămîn uimiți de imensele bogății ale patriei noastre și, în mod special, așa cum mărturisește binecunoscuta ziaristă franceză Geneviève Tabouis, de „uluitorul avînt imprimat țării" în anii puterii populare.

Acum, cînd sărbătorește cea de a 11-a aniversare a proclamării R.P.R., poporul nostru trece în revistă drumul parcurs și, cu îndreptățită mîndrie patriotică, face bilanțul uriașelor succese obținute în această scurtă dar importantă perioadă a istoriei sale.

Abolind monarhia și proclamînd Republica Populară Romînă la 30 decembrie 1947, poporul nostru a consfințit hotărîrea sa de nestrămutat de a nu mai îngădui niciodată întoarcerea la rînduielile burghezo-moșierești care veacuri de-a rîndul i au menținut în strania situație de „popor sărac în țară bogată". Ingropînd pentru totdeauna trecutul de umilință la care a fost supus de politica de înfeudare a țării imperialismului străin și de lichidare a independenței naționale dusă de clasele și partidele reacționare, masele populare, conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, și-au luat soarta în propriile mîini și au pornit să-și făurească viitorul socialist. Proclamarea Republicii Populare Romîne a marcat cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, ceea ce a creat condițiile pentru construirea bazei economice a socialismului în țara noastră.

Cei 11 ani care au trecut de la proclamarea R.P.R. sînt anii unor succese hotărîtoare pe drumul construirii socialismului, succese dobîndite ca urmare a eforturilor pline de abnegație ale clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității noastre legate de popor.

Pe baza înțeleptei politici a Partidului Muncitoresc Romîn, în centrul căreia stă grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui materiale și culturale, Rominia a încetat să mai fie vechea țară agrară, înapoiată, transformîndu-se într-o țară înaintată, cu o industrie în plină dezvoltare și cu o agricultură înfloritoare care merge pe drumul socialismului. In anii republicii noastre populare, pe harta țării au apărut orașe noi, puternice centre industriale, uzine, fabrici, mine, centrale electrice ș.a. Ca rezultat al politicii de industrializare socialistă, de făurire a unei puternice industrii grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini — în toate colțurile țării s-au ridicat importante obiective industriale. Producția industriei noastre constructoare de mașini este, în comparație cu anul 1938, de 7 ori mai mare, iar cea a industriei chimice de 8 ori.

Dezvoltarea industriei grele a determinat o puternică dezvoltare a industriei bunurilor de consum. Anul acesta producem față de 1938 de 2 ori mai multe țesături de bumbac, de 2,1 ori mai mult zahăr, de 2,5 ori mai multe țesături de bumbac, lînă și mătase.

Progrese importante s-au obținut în transformarea socialistă a agriculturii. La 1 noiembrie 1958 aceasta reprezenta 55 la sută din suprafața agricolă a țării, cuprinzînd 15.725 gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri, cu peste 1.760.000 familii de țărani muncitori.

Dezvoltarea economiei naționale pe baza acumulării socialiste, a măririi producției și productivității muncii a făcut să crească an de an venitul național, ceea ce a asigurat îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Sarcina trasată de plenara C.C. al partidului din decembrie 1956 cu privire la creșterea salariului mediu cu 15 la sută a fost îndeplinită și depășită, salariul mediu fiind în prezent cu peste 18 la sută mai mare decît în anul 1956.

Condițiile create de statul dictaturii proletariatului au făcut ca învățămîntul, știința, arta, cultura să cunoască o mare înflorire. Volumul cheltuielilor social-culturale ale statului a fost în 1957 de 3,2 ori mai mare decît în 1950.

Invățămîntul a devenit un bun al întregului popor. Numărul școlilor de cultură generală a ajuns la aproape 16.000 față de 13.865 în 1938, iar numărul școlilor tehnice și profesionale la 759 față de 366.

Intelectualitatea noastră, care se bucură de prețuirea partidului și guvernului, a poporului muncitor, a adus o importantă contribuție la opera de făurire a culturii noi, socialiste, la educarea comunistă a tineretului patriei, la răspîndirea largă în mase a cunoștințelor științifice. Niciodată în decursul întregii noastre istorii intelectualitatea nu s-a bucurat și nu s-a putut bucura de asemenea condiții de muncă și de viață ca acelea pe care i le-a creat regimul de democrație populară.

Sărbătorind împlinirea a 11 ani de la proclamarea R.P.R., poporul nostru, mîndru de realizările dobîndite pînă acum și încrezător în inepuizabilele sale forțe creatoare, privește cu optimism viitorul. Prevederile planului de stat pe anul 1959, discutate și aprobate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c., reprezintă un program științific care asigură dezvoltarea mai departe și într-un ritm mai intens a economiei noastre naționale. Partidul și guvernul duc o politică perseverentă de realizare a acumulărilor necesare instituțiilor pentru continuarea operei de industrializare, ceea ce constituie chezășia avîntului întregii economii naționale, a creșterii neîncetate a venitului național și, ca urmare, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Volumul investițiilor va crește în 1959 cu 15 la sută față de 1958, principalele investiții fiind îndreptate către industria grea. Principalele eforturi în opera de industrializare socialistă sînt îndreptate înspre acele ramuri de producție pentru care avem în țară condiții favorabile și resurse de materii prime. Se prevede ca industria siderurgică să realizeze față de 1958 o creștere a producției cu 23 la sută. Producția din industria chimică va realiza, în 1959, o creștere de 27,5 la sută față de 1958. In următorii 2-3 ani, în industria chimică vor fi puse în funcțiune aproximativ 8 uzine și fabrici noi și 28 de noi secții care vor mări producția cu peste 75 la sută.

In scopul dezvoltării sectorului socialist al agriculturii și al sporirii producției agricole, prin proiectul de plan pe anul 1959 se acordă agriculturii investiții în sumă de 2,9 miliarde lei, cu 600 milioane lei mai mult decît anul acesta.

Ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii se prevede o creștere a venitului național cu 13 la sută față de 1958. Partea din venitul național destinată fondului de consum va reprezenta aproximativ 82 la sută. Pentru cheltuielile destinate învățămîntului, culturii, sănătății și altor sectoare din domeniul social-cultural se prevede pentru 1959 suma de 12.300.000.000 lei.

Trasînd acest important program de dezvoltare a țării în anul viitor, partidul arată oamenilor muncii că îmbunătățirea pe mai departe a nivelului lor de trai material și cultural depinde de dezvoltarea continuă a economiei naționale, de creșterea neîncetată a producției și productivității muncii, de eforturile unite ale întregului nostru popor.

Sărbătorind aniversarea proclamării Republicii Populare Romîne și manifestîndu-și hotărîrea de a-și strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului și de a aplica cu fermitate politica leninistă a Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru muncitor își îndreaptă cu recunoștință gîndurile către marea Uniune Sovietică, al cărei ajutor permanent, multilateral are o mare însemnătate pentru tot ceea ce noi am realizat în acești ani luminoși. Totodată, oamenii muncii din țara noastră își îndreaptă gîndurile către frații lor din celelalte țări de democrație populară cu care, umăr la umăr, înaintează spre socialism.

Succesele poporului nostru și ale tuturor țărilor socialiste stîrnesc furia neputincioasă a reacțiunii internaționale. Toate manevrele și uneltirile lor nu vor putea însă să oprească mersul înainte al țărilor socialiste. Amploarea și ritmul rapid de dezvoltare a țărilor lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, demonstrează din plin superioritatea socialismului față de capitalism.

Sărbătorind cea de a 11-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, poporul romîn își exprimă încă o dată hotărîrea sa de neclintit de a lupta cu tot elanul, cu toată energia pentru a obține noi și importante victorii în construirea socialismului și a contribui astfel la obținerea victoriei în întrecerea istorică dintre sistemul socialist și cel capitalist.

Impreună cu întregul nostru popor muncitor, oamenii școlii privesc înapoi, de pe culmea celor 11 ani străbătuți, mărețele transformări înfăptuite sub conducerea partidului. Mîndri de aceste înfăptuiri, ei privesc cu încredere viitorul, avînd certitudinea victoriilor tot mai mari pe care le vom obține. Chezășie acestor victorii stau înțelepciunea partidului și munca noastră unită, plină de însuflețire.

LUCRARILE CONSILIULUI SUPERIOR AL ȘCOLILOR

In cadrul primei ședințe a Consiliului superior al școlilor care a avut loc la București în zilele de 18—20 decembrie a.c. au fost prezentate referate cu privire la: „Experiența școlii noastre în legătura învățămîntului cu viața", „Măsuri pentru descongestionarea învățămîntului de 7 ani" și „Presa pedagogică din țara noastră, cu privire specială la Revista de pedagogie".

Deschizînd ședința, tov. PETRE DRAGOESCU, președintele Consiliului superior al școlilor, a dat cuvîntul tov. acad. ATANASE JOJA, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Invățămîntului și Culturii, care a adus participanților la lucrările consfătuirii salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al Consiliului de Miniștri.

Cuvîntarea tovarășului Atanase Joja

Consiliul superior al școlilor a fost constituit în scopul de a întări legătura dintre minister și masa învățătorilor și profesorilor din învățămîntul nostru, pe de o parte, și de a valorifica în mai largă măsură experiența cadrelor didactice, pe de altă parte. Inițiativa creării acestui consiliu a venit din partea conducerii de partid, care a apreciat că el va aduce o contribuție prețioasă la orientarea învățămîntului.

Consiliul superior al școlilor este un organ consultativ. Ministerul Invățămîntului și Culturii va putea cunoaște cu ajutorul lui, în mai mare măsură, părerea masei învățătorilor și profesorilor în multiplele probleme de conținut și de organizare care se pun în fața școlii elementare și medii. Această școală formează baza învățămîntului nostru și are sarcina de a crea o generație nouă, legată de popor, crescută în spiritul muncii productive, al muncii de construire a socialismului în țara noastră, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, o generație înarmată cu serioase cunoștințe în toate domeniile, o generație cu educație comunistă.

Sarcinile care-i revin consiliului sînt multiple. Cei 113 membri ai săi, ce muncesc în diferite colțuri ale țării, vor dezbate variatele și numeroasele probleme de învățămînt. La inițiativa biroului consiliului — organul său permanent — consiliul va întreprinde anchete. Concluziile ce se vor trage pe baza acestei activități vor fi traduse în planuri ce se vor propune conducerii ministerului. Membrii consiliului pot face diferite sezisări privind problemele de învățămînt, ei pot propune o serie de probleme pentru dezbateri.

Școala este un organism în permanentă dezvoltare, legat de întregul mers al vieții sociale. Ea trebuie să ajute dezvoltării vieții sociale, să răspundă nevoilor ei. Cadrele didactice, cei care muncesc zi de zi în școli pot sezisa cel mai bine problemele care se ridică în legătură cu sarcinile însemnate ale muncii instructiv-educative. Membrii Consiliului superior al școlilor se vor deplasa pe teren la inițiativa biroului. Ei trebuie să aibă un contact direct și permanent cu terenul, pentru a putea desprinde problemele vii cele mai actuale de care să se preocupe.

Problemele legate de conținutul învățămîntului nostru, ale legăturii școlii cu viața, ale educației, ale organizării învățămîntului, perfecționării cadrelor, activității de cercetare a societăților științifice, activitatea institutelor de perfecționare, ale cabinetelor metodice, programele și manualele școlare — iată cîmpul vast al preocupărilor pe care trebuie să le aibă consiliul. Nu există aspect al activității ministerului nostru, privind învățămîntul de cultură generală, profesional, tehnic, agricol, care să nu fie propus atenției dumneavoastră și care să nu necesite cuvîntul, părerea dumneavoastră. Ministerul va lua în considerație observațiile dvs., care sînt rodul experienței concrete de pe teren. Consultînd marea masă a învățătorilor și profesorilor, Consiliul superior al școlilor va putea propune ministerului soluțiile cele mai bune în rezolvarea principalelor sale sarcini.

Toată munca noastră de instrucție și educație trebuie concepută în spiritul doctrinei marxist-leniniste. La baza învățămîntului nostru stă materialismul dialectic, concepția marxist-leninistă despre natură și societate. Nu este necesar să insistăm asupra faptului că marxism-leninismul este singura concepție filozofică în stare să dea o dezlegare problemelor metodologice și de conținut ale tuturor disciplinelor științifice. Metoda este aceea care determină în bună măsură rezultatele în muncă. Buna îndrumare presupune o cunoaștere temeinică, iar calitatea cunoașterii depinde de metoda folosită în acest scop. De-a lungul timpului s-au folosit în activitatea de cercetare, de cunoaștere diferite metode: socratică, aristotelică, carteziană, kantiană, pozitiviste. Toate aceste metode sînt vechi, corespunzătoare experiențelor vechi. Metoda materialismului dialectic este aceea care duce la

(Continuare în pag. 3)

Sfatul oamenilor școlii

Vorbește directorul unei școli medii din Craiova. Il urmează la cuvînt un profesor al marelui centru școlar profesional și tehnic din Orașul Stalin, apoi un învățător de prin părțile Iașului.

Timp de trei zile au dezbătut cu competență problemele dezvoltării școlii noastre și ale legăturii ei cu viața, reprezentanții cadrelor didactice din întreaga țară: a răsunat cuvîntul reprezentanților oamenilor muncii din fabrici, uzine și de pe ogoare, căci astăzi întreaga țară este interesată de felul cum este crescut și educat schimbul de mîine al constructorilor socialismului. Este prima ședință a Consiliului superior al școlilor — sfatul oamenilor școlii — creat pentru a dezbate sarcinile pregătirii tineretului pentru viață și muncă, problemele legate de perspectivele de dezvoltare ale școlii noastre. Oamenii școlii s-au referit în special la experiența lor practică în munca didactică, arătînd concluziile pe care le-au desprins.

Asemenea consultări sînt și ele rodul spiritului nou al epocii noastre socialiste. Invățătorul Ion Creangă, revizorul școlar Eminescu, profesorul Calistrat Hogaș n-au fost niciodată consultați de mai marii Ministerului Instrucțiunii.

Astăzi școlile au devenit cu adevărat focare de cultură, de promovare a noului, a științei și tehnicii celei mai înaintate. Simplu, un învățător de prin părțile Oradiei povestește cum pe micul lot al școlii, cu elevi de 9 și 10 ani, a reușit să

M. HERIVAN

(Continuare în pag. 4)

Minunata vacanță

Se spune că e iarnă, dar se vede treaba că această doamnă albă și vijelioasă, pornind spre Turnu-Severin, a încurcat drumurile. Toamna continuă să-și facă, în silă parcă, datoria: ridică văluri alburii de ceață de pe oglinda somnoroasă a Dunării, le plimbă agale prin oraș, mai cheamă soarele să privească pe deasupra caselor cu ochi palizi, mai pune cîte un nor să scuture o bură de ploaie... A ajuns la capătul puterilor și se gîndește îngrijorată ce s-ar face dacă de data asta iarna ar avea ciudatul gust să nu mai vină.

Sînt ultimele zile de școală. In bănci, elevii sînt, ca de obicei, cuminți, atenți. Din cînd în cînd o undă de bucurie le luminează fața: „Peste două zile — vacanța!" Cîte visuri, cîte proiecte, cîte surprize plăcute nu sînt legate de această minunată vacanță! Despre care să vorbim mai întîi?

Să dăm rîndul celor mai mici dintre cei mici.

In centrul orașului este un părculeț cu boschete înfoiate, arțari pletoși și tisă. Aici va fi orășelul copiilor — un orășel de basm. Lumini multicolore de carnaval — chioșcuri cu bomboane, jucării, beteală, globuri strălucitoare și zăpadă de vată. Chioșcurile nu sînt niște construcții oarecare și banale. Unul va întruchipa o zebră, iar altul o ciupercă uriașă. Unul va semăna cu un butoiaș, iar altul va fi aidoma lui Moș Gerilă aplecat sub sacul lui încărcat. In capătul celălalt al orășelului se vor găsi adevărate minuni — jucării mari de tot: un vînător cu pușcă, un muncitor cu un ciocan și multe altele, care se vor mișca mereu ca niște oameni vii. Ultima surpriză — casa de sticlă. O casă din sticlă adevărată, ca în poveștile cu feți-frumoși. In ea va fi o scenă drapată feeric în alb și bleu. Lumina, ascunsă undeva, nu se știe unde, va cerne raze difuze peste grupuri de artiști liliputani. Cine vor fi interpreții? Micuții de la grădinițele cu orar normal și redus nr. 1, 2, 3, 4 etc. Repertoriul? E atît de bogat încît nu știm ce am putea aminti mai întîi. In orice caz, sînt piese grele care pun probleme foarte dificile de interpretare. Inchipuiți-vă numai, de pildă, ce înseamnă să „realizezi" un rol în „Scrisoare către Moș Gerilă", „Dansul fulgilor de zăpadă", „Dansul piticilor și al iepurilor", „Bradule, brăduțule", sau „S-a suit copilul în pom".

Ce vor face în vacanță pionierii? La ordinea zilei, bineînțeles, carnavalul! Directorul casei pionierilor s-a supărat de tot. I s-a promis solemn sala teatrului și acum... poftim! I-au luat-o alții. Telefonul de la secție zbîrnîie din cinci în cinci minute. „Alo! Sala de la școala sanitară e prea mică. Pionierii? Mulți, natural. Sigur. Parada măștilor, jocul cu sfoara misterioasă, concurs literar, muzical... Da! Cu premii. Nu. Nu ne putem consola. Vă rog foarte mult!" Oftează.

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 4)

Cu Фед 2 la marele complex școlar din Bîrlad

Pășesc din nou pe drumul atît de cunoscut de pe Dealul Morilor. Soarele împrăștiase ceața unei dimineți de toamnă întîrziată și lumina din plin masiva clădire a complexului școlar din Bîrlad. Pe sub bolta uneia din intrări pătrund în imensa curte interioară. E liniște. In pauză, curtea aceasta se umple de elevi. Răsună cîntecul și voia bună.

Dar acum... dincolo de zidurile tăcute, elevii și profesorii se află la lecții — în clasă, în laboratoare, în ateliere.

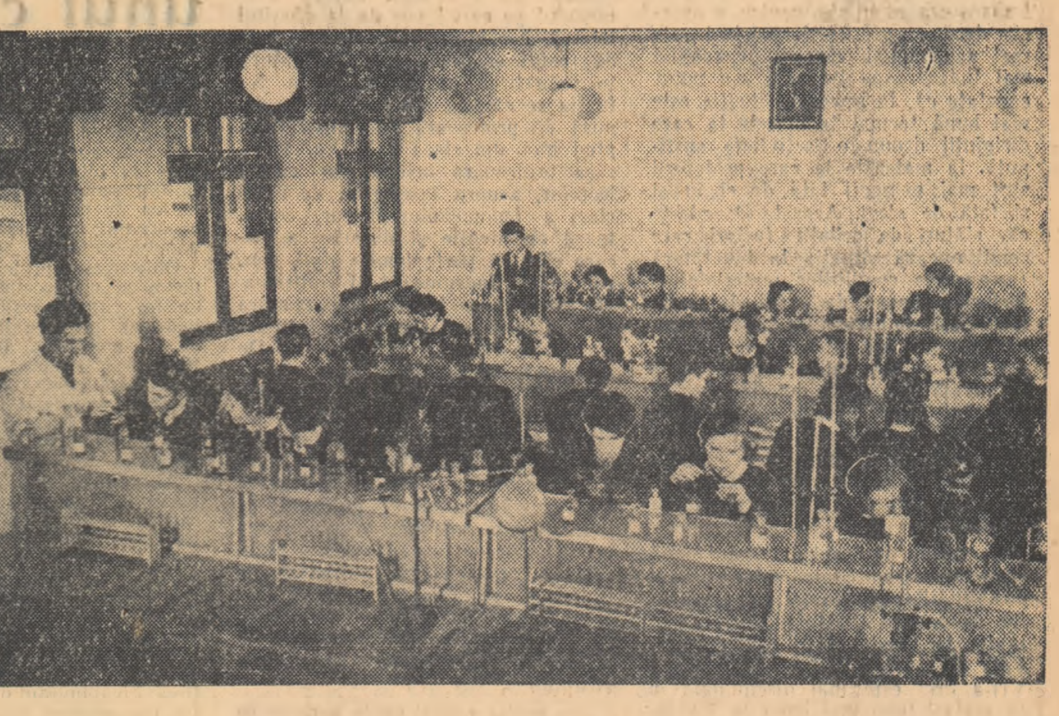

In marele complex școlar, elevii au condiții optime de studiu. Prin grija partidului și guvernului, el a fost înzestrat cu aparataj modern și cu material didactic nou.

Aici, la complex, te încîntă orice: și clasele luminoase — nou mobilate, și cabinetele metodice, și atelierele bine înzestrate, și laboratoarele, și dormitoarele, și sala de mese. Cu un cuvînt — totul. Iată-mă într-un laborator. E unul din laboratoarele de chimie (Complexul școlar din Bîrlad are două laboratoare de chimie, două de fizică și unul de științe naturale). In fața stativelor cu eprubete și a sticluțelor cu substanțe chimice, elevii clasei a X-a „B", sub conducerea profesorului Traian Nicola, execută experiențele legate de lecția „Reacții de obținere a metalelor". Fiecare elev are posibilitatea să execute experiențele, căci laboratorul dispune de toate substanțele și tot aparatajul necesar pentru aceasta.

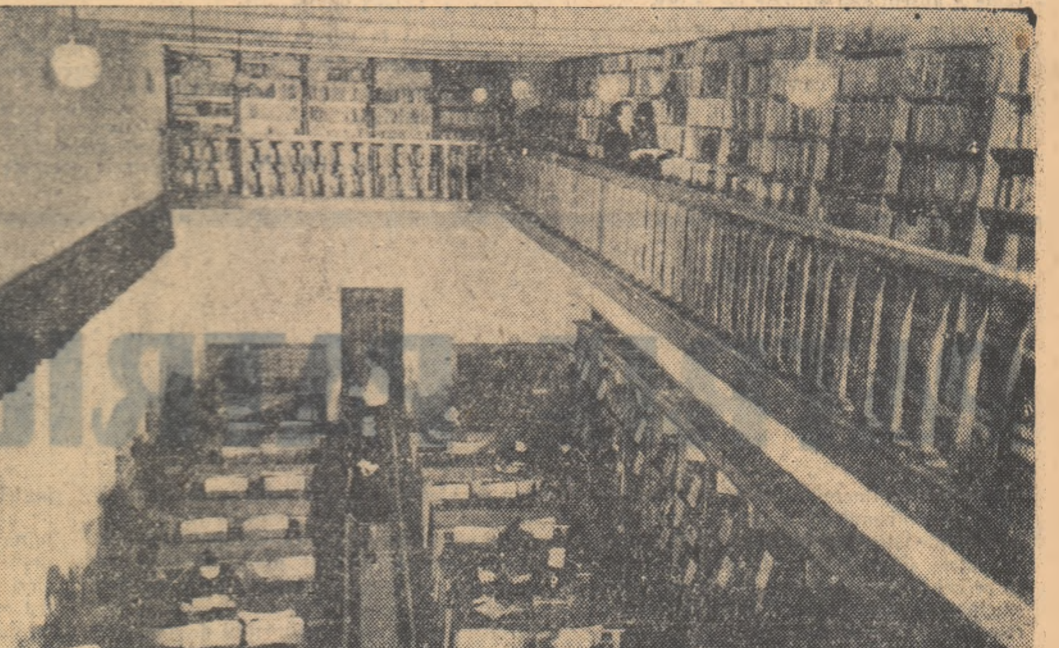

Iată o ușă pe care scrie: BIBLIOTECA. O deschid. Liniștea din sala de lectură, fișierele, marele depozit de cărți, custozii umblînd în căutarea volumelor solicitate de cititori care la această oră încep să se adune, îți lasă impresia unei biblioteci destinate pentru învățămîntul superior. Numărul volumelor se ridică la peste 30.000 și constituie un prețios ajutor în munca de fiecare zi a elevilor și profesorilor.

Tîrziu, la părăsirea complexului școlar prind pe peliculă încă o imagine de la minunata școală — dar de mare preț al partidului și guvernului pentru elevii bîrlădeni: noile mașini ale școlii, care așteaptă să transporte pe elevi acasă, în diferitele cartiere ale orașului.

D. PAVALAȘCU
Bîrlad

La încheierea trimestrului

A intrat în tradiția școlii noastre ca, la anumite intervale, cadrele didactice să analizeze munca desfășurată în cursul unei etape, pentru ca, reflectînd asupra rezultatelor și a mijloacelor prin care ele au fost realizate, să găsească noi căi de îmbunătățire a acesteia.

Un asemenea prilej îl constituie încheierea trimestrului.

Ținînd seama de importanța pe care analiza muncii pe primul trimestru o are pentru desfășurarea activității în etapele următoare, cadrele didactice de la școala medie nr. 2 și de la școala de 7 ani nr. 2 din Tîrgoviște au început din timp pregătirea pentru ședința consiliului pedagogic ce se ține la sfîrșitul acestei luni.

Deși mediile nu erau încheiate încă, situația la învățătură apărea cu destulă claritate.

O primă constatare ce se impunea atenției cadrelor didactice de la cele două școli în urma cercetării cataloagelor era aceea că situația la învățătură pe primul trimestru este simțitor îmbunătățită față de aceeași etapă a anului trecut — observație valabilă atît pentru situația luată în ansamblu pe școală, cît și pentru situația la anumite clase sau la anumite materii.

Intrebarea ce se ridica însă odată cu constatarea respectivă era: în ce măsură notele din catalog oglindesc fidel nivelul de cunoștințe al elevilor? Răspunsul la această întrebare era esențial pentru a aprecia dacă progresul înregistrat este real sau numai aparent. Cercetînd mai îndeaproape lucrurile s-a putut constata că, în general, situația este mai bună tocmai la clasele la care diriginții depun o activitate susținută, la materiile la care profesorii sînt mai exigenți față de ei înșiși și față de elevi. Aceasta dovedește că, alături de ceilalți factori care condiționează situația la învățătură (asigurarea condițiilor materiale, eforturile depuse de elevi, interesul manifestat de părinți etc.), activitatea pedagogului are un rol determinant.

Faptul că rezultatele bune obținute la învățătură sînt determinate în cea mai mare măsură de stilul de muncă al cadrelor didactice este confirmat prin numeroase situații întîlnite la școlile din Tîrgoviște. Ne vom opri numai asupra cîtorva dintre ele.

La școala de 7 ani nr. 2 sînt două clase a VII-a, egale sub aspectul posibilităților elevilor și al condițiilor de muncă. Cu toate acestea, situația la aceste clase este diferită. Față de clasa a VII-a „A", clasa a VII-a „B" este mai disciplinată și în același timp mai bună la învățătură. Cum se explică această diferență?

Discutînd cu directorul școlii am putut afla că rezultatele bune obținute la clasa a VII-a „B" se datoresc, printre altele, activității depuse de tovarășa Maria Iancu, diriginta clasei. Munca dusă de tovarășa Iancu ca dirigintă nu se limitează la activitatea desfășurată în cadrul orelor educative. Inainte sau după cursuri, în recreație, diriginta e permanent în mijlocul elevilor. Ea se interesează zilnic de situația clasei (cine e absent sau întîrzie de la ore, cine nu e atent în clasă sau nu și-a făcut temele, cine a fost ascultat și ce note a luat, ce cazuri de indisciplină au fost semnalate etc.) și ia pe loc măsuri de îndreptare. Folosind din plin sprijinul organizației de pionieri, antrenînd pe elevi la viața clasei, ea a reușit să realizeze un colectiv închegat, să ridice nivelul de conștiință al elevilor. Elevii se ajută între ei, iar atunci cînd vreunul greșește sau nu-și face datoria, clasa îl critică în ședințele pionierești, în ora educativă sau la gazeta de perete.

Alte exemple dovedesc legătura strînsă dintre activitatea desfășurată de fiecare profesor la clasă și situația la învățătură la materia respectivă. Astfel, rezultatele bune obținute de elevii din clasele VIII—XI la științele naturale au fost posibile datorită în mare măsură procedeelor și metodelor folosite de tovarășa profesoară Maria Tomescu. Tovarășa Tomescu antrenează în fiecare oră întreaga clasă la lecție, își organizează judicios timpul astfel încît să asigure fixarea cunoștințelor, insistă asupra legăturilor între cunoștințe. O atenție deosebită acordă tovarășa profesoară folosirii materialului didactic. In măsura în care este posibil (la botanică, de pildă), în timpul lecției toți elevii au materialul viu în față. Și la celelalte lecții predarea se sprijină pe intuirea materialului didactic (planșe, mulaje etc.).

O situație bună la învățătură se constată și la alte materii. Cercetînd, de pildă, caietele de teză la limba romînă ale elevilor din clasa a XI-a „A" se poate vedea că pentru elevii din această clasă „maturitatea" nu este doar numele examenului pe care-l vor da la sfîrșitul anului, ci o atitudine conștientă față de rostul și necesitatea învățăturii în pregătirea lor pentru viață. Situația se explică prin activitatea depusă de profesoara respectivă începînd încă din clasa a VIII-a. Tovarășa profesoară insistă, în cursul lecțiilor, asupra înțelegerii de către elevi a fenomenului literar, corectează cu atenție și discută cu fiecare elev în parte temele date pentru acasă, îndrumează și controlează îndeaproape lectura suplimentară a elevilor, îi antrenează la activitatea desfășurată în cercul literar. De asemenea, rezultatele bune obținute de elevii de la școala medie nr. 2 la fizică se justifică prin aceea că tovarășa profesoară Liudmila Musceleanu caută să ridice pe toți elevii la înțelegerea cunoștințelor predate. Folosind pe larg metoda analizei în rezolvarea problemelor de fizică, tovarășa Musceleanu reușește să antreneze la lecție și pe elevii cu nivel mai scăzut de cunoștințe. Totodată, ea antrenează pe elevii slabi și la efectuarea experiențelor și a demonstrațiilor.

Am arătat numai unele aspecte pe care directorii și cadrele didactice din școlile respective și-au propus să le supună dezbaterii consiliului pedagogic. La acestea se vor adăuga, bineînțeles, și alte aspecte cu caracter general sau specifice fiecărei școli, ce vor fi discutate în cadrul ședinței de analiză a muncii. Important este că, pregătindu-se din timp pentru ședință, colectivele pedagogice vor avea posibilitatea ca pe baza unei analize aprofundate a activității desfășurate în cursul primului trimestru, să ia hotărîrile cuvenite pentru a îndepărta lipsurile ce se mai manifestă în munca unor cadre didactice, pentru a îmbunătăți și mai mult activitatea din școală în trimestrele următoare.

I. ADRIAN

Viitoarele gospodine îndrăgesc lucrul de mînă.

Din activitatea unui cerc pedagogic

Din punct de vedere al organizării pe linie metodică școlile profesionale și tehnice din Craiova alcătuiesc un cerc pedagogic. Acesta cuprinde nouă secții metodice, grupînd în total 15 centre, grupuri și unități școlare, cu specialități diferite, ca de exemplu: industrie grea, construcții, transporturi, agricultură, comerț, sănătate, prevederi sociale.

Obiectivele principale în munca metodică a cercului pe trimestrul I au fost următoarele: îmbunătățirea instruirii practice în atelierele-școală și în producție, îmbunătățirea lecțiilor de cultură profesională și de cultură generală, organizarea de cabinete școlare și colțuri pedagogice, recenzii și discuții asupra manualelor și metodicilor de predare, îmbunătățirea muncii educative în școli.

Pe această linie s-au ținut numeroase lecții deschise și referate, în cadrul secțiilor. Dintre cele mai interesante teme, dezbătute în cadrul referatelor ținute la secțiile metodice, amintim pe următoarele: „Realizarea educației comuniste în timpul lecțiilor", la secția comerț, „Organizarea și [illegible] instruirii practice în atelierul școală", la secția construcții, „Căile pentru îmbunătățirea învățămîntului practic", la secția transporturi etc.

Comisiile metodice din cadrul fiecărei școli, alcătuite din cadrele didactice care predau cultura profesională și maiștri-instructori, au ținut la rîndul lor numeroase referate metodice și lecții deschise. O activitate deosebită se desfășoară la grupul școlar sanitar, unde comisiile metodice alcătuiesc noi programe de învățămînt și diferite lucrări de specialitate. La școala profesională a Trustului regional de construcții și la centrul școlar auto se discută manualele de specialitate existente în vederea îmbunătățirii lor, iar cabinetul pedagogic de la grupul școlar comercial desfășoară o frumoasă activitate metodică, în special prin crearea unui lecționar tehnic de specialitate.

La sediul cercului pedagogic se dau consultații metodice și se alcătuiesc referate. Cercul dispune și de o bibliotecă.

Dintre deficiențele muncii metodice trebuie amintit faptul că nu întotdeauna referatele sînt suficient legate de problemele concrete practice, iar comisiile metodice nu desfășoară întotdeauna o activitate vie, creatoare. Tot astfel, se remarcă tendința de a se lucra izolat, secțiile și comisiile metodice neglijînd uneori contactul cu conducerea cercului pedagogic, iar aceasta deplasîndu-se cu greutate la școli.

Indrumarea dată cercului nostru pedagogic de către cabinetul metodic din București a fost eficientă. In urma acestor îndrumări s-a luat hotărîrea de a înființa secții metodice ale cadrelor de conducere, ale profesorilor de economie politică și ale educatorilor.

Pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activității noastre, necesară înființarea unor cabinete metodice în fiecare regiune, care să cuprindă întreaga muncă metodică desfășurată în școlile profesionale și tehnice.

Prof. ION PATRASCU
secretarul cercului pedagogic
din Craiova

In sprijinul predării matematicii și fizicii

Ședința plenară a Consiliului Societății de științe matematice și fizice din R.P.R., la care au participat numeroase cadre didactice din învățămîntul superior, mediu, profesional și tehnic din întreaga țară, a analizat activitatea desfășurată de societate în cursul anului 1958 și a trasat principalele sarcini ale muncii ei în viitor.

S-a arătat, astfel, că societatea a înregistrat o serie de succese în munca ei pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice de specialitate. Au fost rodnice, de exemplu, consfătuirile interregionale ținute la Bacău și Timișoara cu tema: „Corelația dintre matematică, fizică și tehnică", la Petroșani și Galați cu tema: „Analiza noilor manuale de matematică și fizică", precum și conferințele de informare științifică organizate pe orașe. S-a subliniat însă că pe viitor această muncă trebuie să îmbrace forme mai variate. In acest scop în luna iunie 1959 societatea va organiza cea de a treia sesiune științifică a sa, la care vor fi antrenați să participe matematicieni și fizicieni cu prestigiu, precum și profesori din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, care sînt chemați să elaboreze lucrări privind metodica predării matematicii și fizicii și a desfășurării lucrărilor de laborator. De asemenea s-a inițiat un concurs de articole și lucrări privind metodica predării matematicii și fizicii.

In cadrul lucrărilor plenarei s-a arătat că filialele regionale ale societății și subfilialele acestora au datoria să-și intensifice activitatea în rîndul cadrelor didactice, organizînd pentru acestea nu numai conferințe de informare științifică, ci și consfătuiri pe diverse teme, vizite în întreprinderi etc. Participanții la ședința plenară au arătat că acolo unde filialele și subfilialele au ținut o legătură strînsă cu secțiile de învățămînt și cultură, cu organele sindicale și de tineret, munca a fost rodnică. Așa s-au petrecut lucrurile, de exemplu, în regiunile Iași, Galați, Hunedoara etc. Pe viitor trebuie întărită pretutindeni colaborarea filialelor și subfilialelor societății cu organele de învățămînt, sindicale și de tineret.

La ridicarea nivelului de pregătire al profesorilor de matematică trebuie să aducă o contribuție mai importantă și publicațiile S.S.M.F. Este necesar ca tematica acestor publicații să asigure un echilibru mai judicios între articolele de informare științifică, de metodică și de istoria matematicii. Va trebui acordată mai multă grijă publicării de materiale legate de experiența cadrelor didactice pe linia politehnizării învățămîntului. Totodată trebuie asigurată îmbunătățirea conținutului materialelor publicate.

Multă atenție s-a acordat în cadrul ședinței problemelor privitoare la contribuția pe care pot și trebuie s-o aducă membrii societății la îmbunătățirea programelor și manualelor de matematică și fizică. S-a propus ca în cadrul consiliului societății să existe o comisie permanentă care să se ocupe de problema programelor și manualelor, organizînd consfătuiri pe această temă, studiind observațiile cadrelor de specialitate etc. De asemenea, trebuie să organizeze acțiuni de acest fel și filialele societății. De remarcat că acolo unde au avut loc și pînă acum astfel de consfătuiri (de exemplu în regiunea Hunedoara), rezultatele au fost fructuoase, ajutînd profesorilor să folosească în cele mai bune condiții programele și manualele și să scoată la iveală principalele lipsuri pe care le mai au încă acestea. S-a arătat, de pildă, că programele de fizică trebuie adaptate mai mult la nevoile producției și trebuie completate cu o serie de cunoștințe de o importanță deosebită în dezvoltarea tehnicii, cum ar fi cunoștințele despre semiconductori, despre transmiterea imaginii la distanță etc.

Trecînd la discutarea muncii societății în rîndurile elevilor, participanții la ședință au observat că, prin formele variate folosite în acest sens, numeroși elevi din învățămîntul de cultură generală au fost stimulați să-și ridice nivelul cunoștințelor la matematică și fizică. Discuțiile au scos însă la iveală faptul că munca societății în rîndul ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice continuă să fie nesatisfăcătoare. Filialele societății (cu rare excepții, ca de pildă filialele din Iași, Petroșani, Orașul Stalin) n-au organizat nici un fel de cercuri pentru ucenici și pentru elevii școlilor tehnice. De asemenea, aceștia nu sînt antrenați suficient la olimpiade. In general se constată o slabă preocupare a societății pentru predarea matematicii și fizicii în școlile profesionale.

S-a subliniat că filialele societății trebuie să sprijine organizarea și desfășurarea cursurilor de pregătire a tinerilor din întreprinderi, precum și a elevilor fii de muncitori și țărani muncitori pentru intrarea în învățămîntul superior.

O mai mare grijă trebuie acordată și cercurilor de elevi. Ar fi bine ca membrii societății să se preocupe de a introduce în tematica acestor cercuri unele elemente de matematică modernă, prevăzînd studierea în cadrul cercurilor a unor teme ca: „Noțiuni de geometrie expuse axiomatic", „Noțiuni din teoria grupurilor" etc. Trebuie sprijinite mai larg cercurile de elevi organizate pe orașe, pe clase și școli în vederea participării la concursul organizat între cercuri de consiliul societății.

Atingînd probleme variate și privindu-le sub aspectul contribuției lor la îmbunătățirea predării matematicii și fizicii în școli, dezbaterile ședinței plenare a Consiliului S.S.M.F. au contribuit la ajutorarea profesorilor de specialitate pentru mai buna îndeplinire a sarcinilor lor.

F. D.

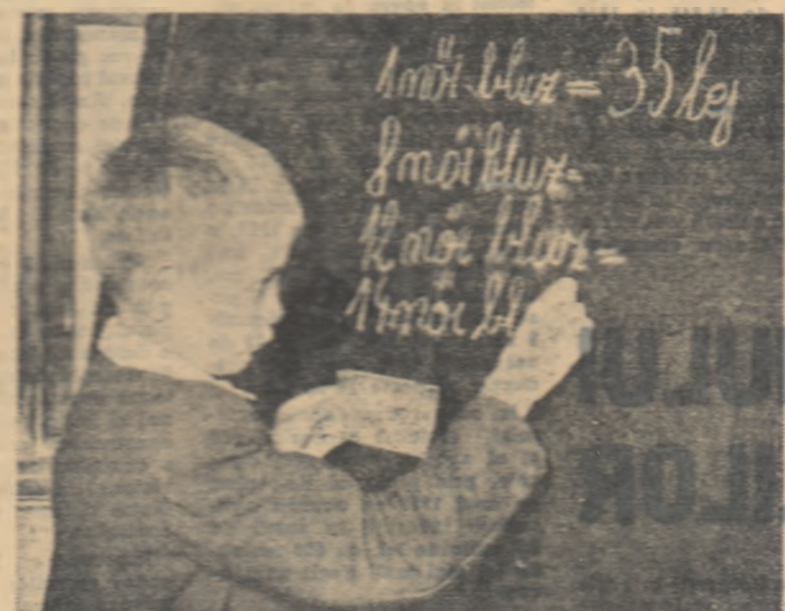

Problema nu e grea. Cîteva eforturi, și va fi rezolvată.

De la Ministerul Invățămîntului și Culturii

Cu privire la examenul de maturitate

La examenul de maturitate din anul școlar 1958-1959 se vor prezenta candidații absolvenți ai clasei a XI-a — cursuri de zi, serale și fără frecvență — din acest an școlar, precum și restanțierii din anii trecuți.

La examen se va ține seama de pregătirea diferită a candidaților (a unora, pe baza programelor școlii de 11 ani (tranziție) — cursuri de zi; a altora, pe baza programelor școlii de 10 ani — cursuri de zi — identice în conținut cu programele școlii serale de 11 ani, potrivit cărora sînt pregătiți și absolvenții din anul 1958-1959 ai școlilor serale pentru tineretul muncitoresc).

Absolvenții clasei a XI-a — cursuri de zi și fără frecvență — din anul școlar 1958-1959 vor da examen la următoarele obiecte: limba și literatura romînă (scris și oral); matematica (scris și oral); istoria R.P.R. (oral); geografia R.P.R. (oral); economia politică (oral); limba rusă (oral); fizica (oral); chimia (oral); biologia (bazele darwinismului) — (oral), și vor fi examinați din materia studiată în clasele VIII-XI, după programele școlii de 11 ani (tranziție) — cursuri de zi.

Absolvenții din anul școlar 1958-1959 ai școlilor serale pentru tineretul muncitoresc, precum și restanțierii din anii trecuți vor da examen de maturitate la următoarele obiecte: limba și literatura romînă (scris și oral); matematica (scris și oral); istoria R.P.R. (oral); limba rusă (oral); fizica (oral); chimia (oral); biologia (bazele darwinismului) — (oral). Aceștia vor fi examinați din materia studiată în cursul mediu după programele școlii de 10 ani, identice în conținut cu programele școlii serale de 11 ani, care stau la baza pregătirii ultimelor serii de absolvenți ai școlilor serale, inclusiv a seriei 1958-1959.

Proba orală la limba rusă pentru toți candidații la examenul de maturitate va consta din: citire, traducere, conversații și analiza gramaticală, pe baza textelor din manualul studiat în ultima clasă.

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da, în plus, examen (scris și oral) la limba și literatura maternă, din materia studiată în cursul mediu.

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile clasice vor da examen (scris și oral) la limba latină, în loc de matematică, din materia studiată în cursul mediu.

CONSULTATIE

PATRIE, PATRIOTISM

Educarea tineretului școlar în spiritul patriotismului socialist presupune cunoașterea temeinică a noțiunilor de patrie și patriotism în primul rînd de către cei chemați să facă educația în acest spirit — profesorii, învățătorii și educatoarele.

Pornind de la cerințele dialecticii materialiste, după care orice fenomen din natură și societate trebuie privit în legătură cu întregul ansamblu de fenomene, marxism-leninismul ne arată că noțiunea de patrie poate fi înțeleasă în mod just numai dacă e privită în ansamblul procesului de dezvoltare a societății, adică în legătură cu formațiunile social-economice care au existat în istorie, în legătură cu clasele sociale și lupta dintre ele, în legătură cu istoria trecută și prezentă a fiecărui popor. Prin urmare, patria trebuie înțeleasă nu ca un fenomen de natură pur biologică sau geografică, ci ca un fenomen social așa cum sînt de pildă clasele, poporul, statul ș.a.

Sociologia și istoriografia burgheză din țara noastră identificau noțiunea de patrie cu fenomenele de natură geografică, sau de natură etică ce decurg din esența biologică a omului, ori cu aceea de națiune sau de stat național.

Teoriile reprezentanților ideologici ai moșierimii și burgheziei se întemeiau pe o înțelegere simplistă a fenomenului, căci luau în considerare doar aspecte exterioare, de suprafață, care dădeau posibilitatea ca patria să fie privită numai din punctul de vedere al intereselor claselor exploatatoare. Aceste teorii nu dădeau o explicație cu adevărat științifică noțiunii de patrie și erau de natură să semene confuzie în mintea oamenilor cinstiți.

V. I. Lenin sublinia că patria este expresia concentrată a mediului politic, cultural și social dat. Aceasta înseamnă că noțiunea de patrie se referă înainte de toate la o anumită viață economică și socială, că se referă la orînduirea de stat, la clasele sociale și la lupta de clasă din sînul unuia și aceluiași popor, că se referă la limba, cultura și tradițiile înaintate ale poporului, ca și la un anumit teritoriu istoricește determinat.

In cursul dezvoltării sociale, în diferite momente ale istoriei, apare pe primul plan, domină, cînd o trăsătură, un aspect sau o latură a noțiunii de patrie, cînd alta. De pildă, în cazul luptelor de clasă interne, se pun probleme care privesc progresul social, drepturile și libertățile democratice ale maselor populare, iar în cazul unui atac din afară apar pe primul plan probleme ca apărarea teritoriului țării, a independenței și suveranității de stat.

Patriotismul este sentimentul de dragoste față de patria în care trăiești și muncești, față de poporul din care faci parte, față de tradițiile lui înaintate de luptă pentru eliberarea socială și națională, față de limba și cultura lui. Patriotismul presupune spirit de răspundere și de sacrificiu pentru apărarea libertății și independenței patriei, pentru apărarea avuțiilor poporului.

Patriotismul este expresia însușirii de către individ a intereselor poporului său, este expresia dorinței, a hotărîrii de a apăra aceste interese, fiind adînc întipărit în conștiința oamenilor muncii sub forma simțului de răspundere pentru soarta și viața poporului.

Ideologii burghezi pretindeau că patriotismul este un sentiment înnăscut. Această teorie este falsă. Oamenii nu se nasc patrioți, ci sînt educați în spiritul patriotismului. Iar școala, desigur, este un factor de cea mai mare importanță pentru educarea în sufletele tinere a sentimentelor de dragoste față de patrie și popor, a devotamentului și respectului față de acestea. Patriotismul s-a format în conștiința popoarelor în mod treptat, de-a lungul întregii lor existențe, de-a lungul vieții, muncii și luptei lor. V. I. Lenin sublinia că patriotismul este un sentiment dintre cele mai adînci, rezultat din existența de secole și milenii a unor patrii diferite.

Tradițiile patriotice care se formează de-a lungul veacurilor sînt însușite și dezvoltate de noile generații, devenind steagul acestora în lupta pentru progresul patriei.

Istoria poporului nostru, ca și a celorlalte popoare este o mărturie a faptului că întotdeauna masele populare au fost acelea care au luptat cu abnegație și eroism pentru progresul patriei, pentru independența și fericirea ei.

Dragostea de patrie a înaripat pe oștenii lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Ion Vodă cel Cumplit, a îndemnat la fapte vitejești pe dorobanți în războiul din 1877, a însuflețit lupta lui Horia și Tudor Vladimirescu, a lui N. Bălcescu și a celorlalți revoluționari de la 1848.

Istoria patriei noastre ne arată cît de false și mincinoase sînt încercările sociologiei și istoriografiei claselor exploatatoare de a prezenta burghezia și moșierimea romînă ca și cum ar fi fost pătrunse de o mare dragoste de patrie. Burghezia și moșierimea n-a fost pătrunsă de dragoste pentru patrie, pentru popor, ci de setea pentru înavuțire prin profituri fabuloase stoarse de pe spinarea poporului, urmărind țeluri imperialiste de jaf și cotropire a altor popoare. Istoria a arătat cît de lipsiți sînt moșierii și capitaliștii de nobilul sentiment al dragostei de patrie.

Vînturînd lozinci și fraze patriotarde, burghezia și moșierimea nu s-au dat în lături de la trădarea țării atunci cînd interesele lor materiale o cereau. Așa au procedat în decursul întregii epoci în care au avut în mîinile lor conducerea țării noastre. Ele au fost acelea care au reprimat cu cruzime în 1907 luptele țăranilor și au pregătit totodată intrarea în țară a trupelor habsburgice, în caz de nevoie pentru un ajutor în vederea îndeplinirii acestei mîrșave „îndatoriri patriotice".

Burghezia romînă a fost aceea care a pus bogățiile țării la dispoziția trusturilor monopoliste din Occident, care elaborau decrete ce obligau pe muncitori să suporte curbe de sacrificiu, pe țărani să-și vîndă petecul de pămînt, iar pe micii funcționari să trăiască o viață de mizerie.

Politica de pregătire a războiului antisovietic pe care au dus-o șefii reacțiunii romîne Maniu și Brătianu în cîrdășie cu clica Hohenzollernilor — politică profund dușmănoasă intereselor adevărate ale țării, ale poporului muncitor — s-a împletit strîns cu vînzarea avuțiilor poporului către imperialiștii străini.

Aducerea în țară a dinastiei străine, ca și toate celelalte acțiuni de trădare a patriei erau prezentate prin fraze sforăitoare de către ideologii burghezi drept acte de „înalt patriotism", menite să servească „interesele patriei". In realitate, instaurarea monarhiei constituie un mîrșav act de trădare a patriei și a poporului de către burghezie și moșierime.

„Dragostea" față de țară a dinastiei regale a constat de fapt în acumularea unei imense bogății de pe spinarea poporului subjugat, în trădarea permanentă a intereselor naționale și în vinderea țării imperialismului străin.

După cum se știe Carol I, venit în Romînia în 1866, era un nobil scăpătat care nu avea avere și care a primit postul de rege pentru că aici i se oferea o sursă de îmbogățire. Fostul rege Mihai în momentul alungării lui de către popor, avea numai în Romînia 115.000 ha de pămînt arabil, 136.920 ha păduri, 29 castele, 114 palate, 16 castele de vînătoare și 4 milioane acțiuni la cele mai importante bănci, fără să mai vorbim de averile din străinătate unde își trimisese o parte din bogățiile jefuite din țara noastră.

Este încă vie amintirea perioadei cînd zeci de ani de-a rîndul în țara noastră noțiunile de „patrie" și „patriotism" au fost terfelite de burghezie și moșierime, care le foloseau pentru a ascunde în dosul lor cel mai sălbatic naționalism, cu toate formele lui (șovinism, rasism etc.). Este încă vie în amintire perioada în care clasele dominante din Romînia, trîmbițînd un patriotism de tarabă, au încercat să ascundă în dosul lui atît crîncena exploatare la care supuneau pe oamenii muncii indiferent de naționalitate, cît și mîrșava trădare a intereselor naționale ale poporului nostru.

Dușmanii de tot felul ai celor ce muncesc — burghezia, elementele oportuniste, reformiste, revizioniste — identifică în mod intenționat patriotismul cu naționalismul burghez, cu tendințele imperialiste de cotropire și jefuire a altor popoare, care nu au nimic comun cu adevăratul patriotism. Patriotismul și naționalismul nu sînt identice. Naționalismul este o armă otrăvitoare a ideologiei burgheze, care țintește să slăbească forța și capacitatea de luptă a proletariatului, să dezbine clasa muncitoare, să învrăjbească popoarele, să abată popoarele de la lupta pentru eliberarea socială și națională. Naționalismul este unul din mijloacele importante folosite de cercurile imperialiste contemporane pentru pregătirea ideologică a războiului împotriva țărilor socialiste.

Căutînd să dezbine pe oamenii muncii și pozînd în purtătoare a tradițiilor patriotice ale poporului, burghezia prin ideologii săi — oportuniștii, revizioniștii — răspîndește teoria fățarnică și mincinoasă după care muncitorilor, comuniștilor le-ar fi indiferentă soarta patriei lor, căci ei nu ar fi fost niciodată patrioți.

Istoria mișcării muncitorești ne arată însă că muncitorilor, maselor populare nu le-a fost niciodată indiferentă soarta patriei lor, că lor nu le-a fost niciodată indiferent dacă poporul din care făceau parte este asuprit sau liber. Să ne amintim, de pildă, de situația Romîniei din 1933 și din anii următori, cînd burghezia și moșierimea, în cîrdășie cu monarhia, au încredințat din ce în ce mai deschis destinele țării noastre elementelor legionaro-fasciste. Muncitorii, în frunte cu comuniștii, au fost aceia care au mobilizat masele largi populare la lupta pentru apărarea patriei împotriva fascismului, pentru apărarea independenței și suveranității naționale. Dacă muncitorii nu au izbutit să împiedice instaurarea fascismului în Romînia, deși au reușit să întîrzie mult înscăunarea dictaturii fasciste, aceasta se datorește nu lipsei de interes a muncitorilor față de destinele patriei lor, ci terorii dezlănțuite de burghezie și moșierime, coalizării claselor stăpînitoare din țară cu fascismul german și sprijinului pe care acestea l-au căpătat din partea elementelor oportuniste, reformiste din mișcarea muncitorească.

Luptînd pentru apărarea intereselor poporului muncitor, Partidul Comunist Romîn a dus o necontenită luptă pentru apărarea independenței și suveranității naționale a Romîniei, împotriva trădării țării de către Hohenzollerni, burghezie și moșierime, a luptat împotriva jafului nerușinat și nesățios al imperialiștilor, s-a ridicat împotriva transformării Romîniei într-o colonie a miliardarilor americani, francezi, englezi și germani.

Insuflețiți de adevăratul patriotism, comuniștii au înfruntat teroarea și prigoana regimului burghezo-moșieresc și au mobilizat masele la lupta împotriva înrobirii țării. In marile lupte de la Lupeni, Grivița, Valea Prahovei, care au avut un puternic caracter antiimperialist, clasa noastră muncitoare condusă de partid a împletit lupta pentru revendicările imediate cu lupta patriotică împotriva înrobirii țării.

Mărețe sînt paginile de patriotism înscrise de muncitori în frunte cu comuniștii în cursul celui de al doilea război mondial. In vremurile de cumplită teroare militaro-fascistă, cînd toate bogățiile țării au fost puse de către burghezia și moșierimea romînă la dispoziția imperialiștilor germani, cînd toate partidele istorice sprijineau crimele săvîrșite împotriva altor popoare și împotriva propriului lor popor, Partidul Comunist Romîn, mergînd în fruntea maselor, a acționat împotriva regimului fascist, împotriva războiului criminal antisovietic, pentru libertate și independența țării noastre.

Nici schingiuirile, nici regimul de exterminare din închisori, nici plutoanele de execuție, nimic nu a putut abate pe comuniști de la lupta revoluționară pusă în slujba poporului și a patriei.

Vor rămîne mereu în memoria poporului muncitor din țara noastră: Ilie Pintilie — conducătorul revoluționar care și-a închinat viața cauzei eliberării proletariatului, ucis sub dărîmăturile Doftanei, comunistul Petre Gheorghe care, groaznic schingiuit, a găsit puteri să strige în fața plutonului de execuție: „Afară cu ocupanții fasciști din țară! Afară cu bandiții care ne-au sărăcit țara! Trăiască Romînia liberă și independentă, trăiască Partidul Comunist din Romînia!"; comuniștii Filimon Sîrbu și Pompiliu Ștefu — executați pentru lupta lor antifascistă, patriotică, primul la Constanța, al doilea în închisoarea Jilava; comunista Elena Sîrbu arsă de vie și aprigul luptător revoluționar Constantin David, tîrît de legionari în pădurea Pantelimon și ciuruit de gloanțe.

Infăptuirea actului revoluționar de la 23 August 1944, participarea entuziastă a diviziilor romînești la zdrobirea fascismului german, abnegația cu care masele muncitoare au înfăptuit lozinca dată de partid: „Totul pentru frontul antihitlerist", zădărnicirea complotului reacțiunii interne sprijinită de cercurile imperialiste din afară, instaurarea puterii populare, participarea maselor la reconstrucția țării sînt expresia înflăcăratului lor patriotism.

In procesul luptei pentru socialism, în țara noastră s-a creat un mediu politic, social și cultural nou, socialist în esența sa. Oamenii muncii, sub conducerea partidului marxist-leninist, și-au făurit o patrie nouă — Republica Populară Romînă. Acest fapt istoric a determinat transformări adînci în conștiința muncitorilor, a țăranilor muncitori, în conștiința celei mai bune părți a intelectualității.

Vorbind despre acest proces care s-a produs în conștiința oamenilor muncii din țara noastră, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „După ce proletariatul a luat în mîinile sale puterea și a proclamat Republica Populară Romînă, dragostea de patrie a oamenilor muncii a căpătat un sens mai profund și un conținut mai bogat".

In aceste condiții noi, dragostea pentru patrie, dragostea pentru popor se contopește în mod indisolubil în conștiința oamenilor cu devotamentul față de noua cîrmuire socială, față de noul stat creat de oamenii muncii. Apare și se dezvoltă un sentiment patriotic mai adînc și anume patriotismul socialist, care are o bază social-economică nouă, o bază politică și ideologică cu totul nouă, un nou mediu de dezvoltare.

Patriotismul socialist înseamnă dragostea și devotamentul fără margini față de poporul muncitor, participarea la lupta lui plină de eroism pentru fericirea patriei în care să nu mai existe exploatare și asuprire. Patriotismul socialist constă în abnegația dusă pînă la sacrificarea vieții pentru apărarea socialismului în fața oricărui dușman intern sau extern. Patriotismul socialist cuprinde și sentimentul de dragoste frățească și respect față de toate popoarele care construiesc socialismul, solidaritatea frățească cu lupta maselor populare din țările capitaliste pentru pace, democrație și socialism.

Patriotismul socialist se formează și se dezvoltă în conștiința oamenilor în luptele de clasă pentru victoria deplină a orînduirii socialiste, el se dezvoltă pe baza preluării și ridicării pe o treaptă superioară

Sarcinile trasate de partid însuflețesc pe oamenii școlii

Impreună cu toți oamenii muncii, cădrele didactice din școlile patriei noastre răspund cu entuziasm sarcinilor trasate de partid. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și dezbaterile care au avut loc în ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn în legătură cu proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1959 elaborat pe baza Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. pentru perioada 1956—1960 au dat un nou imbold muncii în toate sectoarele de activitate ale învățămîntului.

Cadrele didactice, însuflețite de dorința de a contribui la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în fața oamenilor muncii, sporesc eforturile pentru îmbunătățirea calității lecțiilor, pentru educarea școlarilor în spiritul respectului față de avutul poporului, în spiritul economiilor, al disciplinei în muncă. Ele sprijină cu însuflețire măsurile de bună gospodărire a școlilor și sînt hotărîte ca și pe mai departe să-și dea contribuția la opera de transformare socialistă a agriculturii.

In spiritul documentelor de partid

Indeplinirea directivelor ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie a.c. cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale pe anul 1959 preocupă îndeaproape pe oamenii muncii din domeniul învățămîntului și culturii din raionul Pitești. Secția raională de învățămînt și cultură, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular raional, a făcut în lumina documentelor plenarei o amplă analiză a realizărilor obținute pînă în prezent și a posibilităților locale de lărgire a spațiului școlilor, de legare mai puternică a învățămîntului de viață și de sprijinire a acțiunii de colectivizare a agriculturii.

Dacă la începutul acestui an școlar au fost date în folosință patru noi localuri de școli în satele Ianculești, Băbana, Moșoaia, un internat pe lîngă școala din comuna Cotmeana pentru fiii țăranilor muncitori din satele mai îndepărtate, se prevede ca în cursul anului 1959 să fie construite încă cinci noi clădiri de școală, avînd fiecare, pe lîngă sălile de clasă, săli de laborator și cancelarii. Unele din școlile existente își vor lărgi spațiul prin construcția unor săli anexe, îndeosebi a încăperilor necesare pentru laboratoare. S-a stabilit astfel ca în cel mai scurt timp încă zece școli de 7 ani din raion să fie înzestrate cu laboratoare.

Pentru realizarea acestor construcții se acordă o mare atenție folosirii posibilităților locale, accentuîndu-se asupra reducerii cheltuielilor de construcție, prin valorificarea mai rațională a contribuției sătenilor mai ales în transportul de materiale și în efectuarea lucrărilor.

In cursul anului 1958, în cele 27 de școli de 7 ani au fost construite sobe de teracotă, înlocuind godinele. In anul 1959 același lucru se va realiza și în majoritatea școlilor de [illegible] ani.

Tot în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă în învățămînt pe măsura lărgirii rețelei de curent electric în satele raionului, primele clădiri electrificate vor fi școlile.

Pentru a asigura legarea învățămîntului de munca agricolă, pentru realizarea practicii agricole a elevilor la nivelul agriculturii socialiste, s-a hotărît ca parcelele experimentale existente să fie lărgite, iar acolo unde condițiile permit, aceste parcele să fie amenajate chiar în perimetrul întovărășirilor, al G.A.C.-urilor sau al G.A.S.-urilor.

In atenția secției raionale de învățămînt se află problema calificării și perfecționării profesionale a pedagogilor din raion, acest lucru fiind de cea mai mare importanță pentru buna pregătire a cadrelor ce vor lucra miine în diversele sectoare ale vieții noastre economice. Majoritatea profesorilor care predau la clasele V—VII sînt calificați, fiind absolvenți fie ai Institutului pedagogic, fie ai Universității. O parte sînt în curs de calificare. Secția raională de învățămînt își propune ca în cursul anului 1959 să îndrumeze spre desăvîrșirea studiilor și spre cursurile de perfecționare pe acela care încă nu au arătat suficient interes pentru acestea. In cadrul raionului se vor organiza o serie de consfătuiri cu teme menite să ridice conținutul învățămîntului ca de pildă: „Cum realizăm educația comunistă la elevii claselor V—VII cu ajutorul textelor prevăzute în programa de literatură", „Politehnizarea în școlile sătești" etc.

Avînd în vedere că raionul Pitești, deși a înregistrat o serie de succese pe linia colectivizării agriculturii, este totuși rămas în urmă în raport cu procentul colectivizării pe întreaga țară, secția de învățămînt și cultură a elaborat un plan concret privind activitatea pe care o vor desfășura pedagogii pentru a contribui la lărgirea sectorului socialist al agriculturii în raion. Planul prevede ca în timpul iernii să se țină conferințe care au ca scop să facă cunoscut țăranilor muncitori statutul diferitelor forme ale cooperativelor agricole, precum și conferințe cu caracter științific Munca de lămurire de la om la om va fi de asemenea în atenția pedagogilor, care sînt hotărîți să aducă o contribuție tot atît de valoroasă la colectivizarea agriculturii cum au adus cadrele didactice din comuna Bradu unde numai în ultimele două luni au luat ființă trei întovărășiri agricole, sau cele din comuna Albota unde în cinstea zilei de 13 Decembrie s-a înființat o întovărășire agricolă.

Toate eforturile secției de învățămînt și cultură a raionului Pitești sînt îndreptate spre a realiza sarcinile ce decurg pentru cei ce lucrează în învățămînt din documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R.

F. DIACONESCU

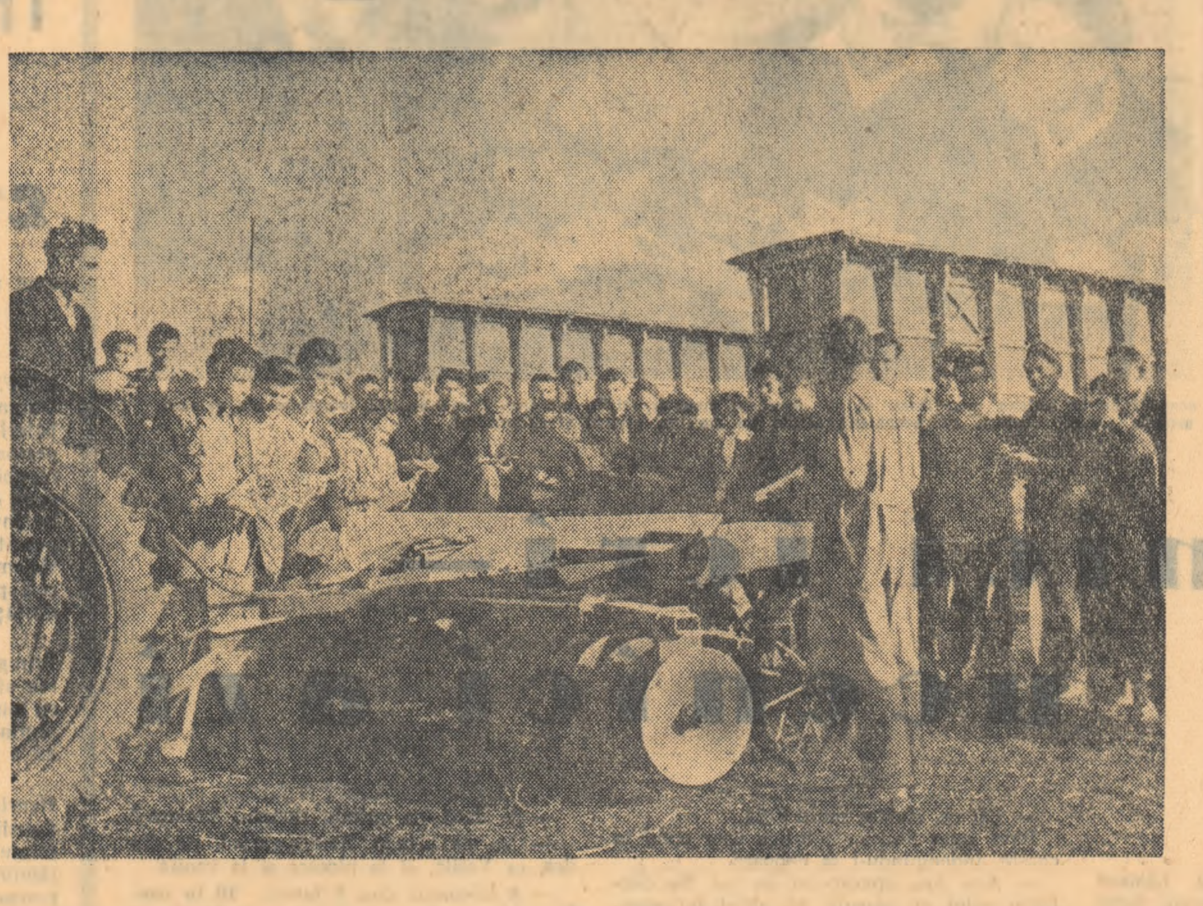

La centrul școlar agricol și zootehnic nr. 1 Turda, lecții practice cu elevii anului III, la cursul de mecanizare și electrificare a agriculturii.

Alături de țăranii muncitori

Raionul Berești, regiunea Galați, se numără încă din septembrie 1957 printre raioanele complet cooperativizate. Țărănimea muncitoare din raion, unită în cele 22 de gospodării colective și 66 de întovărășiri agricole, a pășit pe calea bunei stări. An de an, au fost obținute noi și importante succese în creșterea producției agricole. La toate acestea o importantă contribuție au adus și cadrele didactice.

Documentele ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 au dat un nou imbold în munca de construcție socialistă la sate, în munca pentru obținerea de produse agricole mai multe și mai bune. Mărețele sarcini care reies din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej însuflețesc și pe oamenii școlii, care vin cu drag în sprijinul țărănimii muncitoare. Imediat după publicarea documentelor de partid, pedagogii din raionul Berești le-au citit și prelucrat în cadrul cercurilor de citit. In aproape toate cele 421 cercuri de citit din raion s-au dus discuții rodnice. In comunele Gănești, Drăgușeni, Tudor Vladimirescu și altele, învățătorii, îndrumați de către activiștii de partid, au discutat cu sătenii despre perspectivele de viitor ale agriculturii din raionul lor, despre dezvoltarea în 1959 a acelor culturi care în condițiile specifice raionului dau un randament mai mare, precum și despre sporirea suprafețelor cultivate cu plante industriale.

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej subliniază atenția deosebită care trebuie să se dea în special culturilor de floarea soarelui și de sfeclă de zahăr. Condițiile naturale ale raionului Berești sînt favorabile, îndeosebi, culturilor de floarea soarelui. Anul acesta — de pildă — colectiviștii din Nicopol, care au însămînțat solul sovietic de floarea soarelui Vmning, au obținut o producție de peste 1500 kgr la hectar. In planul de cultură pe 1959 suprafața însămînțată cu floarea soarelui crește de la 1858 hectare cît era anul acesta, la 3859 hectare.

Mărirea suprafețelor cultivabile de floarea soarelui ca și a celor de sfeclă de zahăr (de la 200 ha la 300 ha), de porumb (de la 16.000 ha la 19.000 ha) etc. ridică mai multe probleme. In primul rînd lărgirea suprafețelor arabile ale raionului prin redarea pentru agricultură a unor terenuri degradate, mlăștinoase sau supuse inundațiilor. In raionul Berești sînt multe terenuri degradate de eroziuni. Efectuarea arăturilor pe curbă de nivel așa cum s-au făcut în comuna Cavadinești a dat bune rezultate. Pedagogii din raion au explicat sătenilor importanța arăturii de acest gen care împiedică scurgerea rapidă a apei și, astfel, erodarea și surparea terenului. Pentru redarea de noi terenuri agriculturii sînt de asemenea prevăzute lucrări de indiguire pe malul Prutului la Vădeni, lucrări care vor permite cultivarea a 50 hectare de pămînt.

Pentru raionul Berești o mare importanță o prezintă însilozarea nutrețului, hrana principală pentru animalele din sectorul zootehnic al raionului care este în continuă dezvoltare. La acțiunea de însilozare a nutrețului au participat activ și pedagogii. Invățătorul Vasile Ursu din comuna Lunca — Jorăști, învățătorii din comuna Drăgușeni și din Valea Lungă au inițiat și au participat în mod voluntar la construirea silozurilor și la însilozare. Cantitatea de nutreț însilozat a crescut anul acesta la 11.000 tone față de 680 tone cîte erau anul trecut. Ridicarea calității nutritive a nutrețului prin însilozare permite ca în anii următori o bună parte din terenurile cu plante furajere și fînețe să fie însămînțate cu porumb și floarea soarelui.

Mergînd pe linia indicată de documentele ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 de a dezvolta acele sectoare ale agriculturii care sînt favorizate de condiții naturale, de relief, sol, climă etc. în raionul Berești se va da în viitor o mare extindere culturilor pomicole și viticole. Școlile de 7 ani din raion cît și școala profesională agricolă din Berești — înființată anul acesta — pun un accent deosebit pe pregătirea viitorilor muncitori agricoli în aceste domenii ale economiei rurale. Pe loturile experimentale ale școlii se fac lucrări legate de specificul local. La aproape toate școlile din raion au fost plantați butași de măceș pe care fiecare elev are posibilitatea să facă lucrări practice de altoire. In timpul lucrărilor practice din vară ca și în cursul anului școlar elevii de la școala de 7 ani din Berești — de exemplu — au lucrat foarte mult în cadrul gospodăriei agricole de stat din comună atît în sectorul pomicol cît și în sectorul viticol.

La școala profesională agricolă (profesori ing. Gh. Istrate și Dumitru Cătună) elevii primesc o serioasă pregătire pentru a deveni buni cunoscători ai viticulturii. Elevii școlii efectuează regulat lecții și lucrări practice în cadrul G.A.S. Berești, gospodărie care plantează în prezent o suprafață de 100 de hectare de viță de vie. S-au putut astfel înarma elevii cu cunoștințe temeinice în ceea ce privește pregătirea terenului pentru plantarea viței de vie, alegerea soiurilor de viță, îngrășarea solului, plantarea precum și îngrijirea viței de vie — recoltarea strugurilor și alte lucrări viticole.

Prin munca lor la catedră, prin activitatea lor obștească pedagogii din raionul Berești participă cu însuflețire la traducerea în viață a importantelor sarcini trasate de partid pentru sporirea producției agricole, pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

AL. I. VLADIMIR

Elevii ajută la sporirea producției

ȘARJA 100 ÎN CONTUL ANULUI 1959

Prim oțelarul Gheorghe Andruț verifică încă odată prin sticla fumurie interiorul cuptorului Martin. Apoi anunță scurt: „Gata șarja!" Atenți, cu privirile ațintite către cuptorul din gura căruia se revarsă șuvoiul incandescent al metalului, întreaga brigadă condusă de Andruț stă gata să intervină. Simion Mihăilă, șeful celuilalt schimb al cuptorului nr. 1, ia și el o probă din noul metal. Bulgărele strălucitor de foc capătă curînd nuanțe mai stinse. S-au adunat toți muncitorii de la cuptorul nr. 1 și elevii lor, ucenici oțelari. Unul dintre ucenici sosește în goană fluturînd triumfător buletinul de analiză chimică a noii șarje. Strigă de departe: Victorie!

Cea de-a 100-a șarjă în contul anului 1959 dată de oțelarii cuptorului nr. 1 al Combinatului siderurgic din Hunedoara se dovedise la analize de calitate excepțională. Este 19 decembrie. De la începutul anului 1958 oțelarii cuptorului nr. 1 au dat 1430 de șarje rapide. Ei și-au luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului să mai dea patriei încă 59 de șarje de oțel. Cei șase ucenici oțelari care lucrează în brigăzile prim-topitorilor Gheorghe Andruț și Simion Mihăilă au lucrat neconțenit, umăr la umar cu muncitorii calificați, dînd o însemnată contribuție la aceste realizări de mare preț.

PÎINEA INDUSTRIEI

Strecurînd galeriile minelor din Valea Jiului, minerii de la Petrila și Lonea scot la lumină mii de tone de cărbune, hrana furnalelor înalte, a cuptoarelor Martin, a cuptoarelor de turnătorie. Multe din brigăzile de mineri lucrează de pe acum în contul anilor 1959—1960. Printre acestea se numără și brigăzile formate din elevi mineri și elevi ajutor-mineri conduse de Gheorghe Croitoru și Nicolae Dumbrăveanu de la mina Petrila, precum și brigăzile de la mina Lonea conduse de Gavrila Vancea și Gheorghe Pop. Toți acești tineri șefi de brigadă au absolvit și ei de-abia anul trecut școlile profesionale miniere. In scurtă vreme ei au devenit fruntași în producție, iar acum instruiesc cu pricepere noi generații de mineri. Brigăzile de elevi mineri conduse de ei au izbutit să-și realizeze planul anual de producție pînă la începutul lunii noiembrie, iar acum dau cărbune în contul lunii martie 1959.

NOI MAȘINI ȘI UTILAJE PENTRU AGRICULTURA SOCIALISTĂ

La Uzinele „Semănătoarea" se produce o bună parte din utilajul modern cu care este înzestrată agricultura noastră socialistă. Traducînd în viață sarcinile partidului și guvernului de a înzestra stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole de stat și colective, cu mașini moderne de mare productivitate, colectivul acestor uzine a dat în cursul acestui an de aproape patru ori mai multe combine de recoltat decît anul trecut. Alături de muncitorii comuniști, inovatori și fruntași în producție cum sînt de pildă Nicolaie Dincă, Ion Mischie, Ion Diaconu, realizează succese deosebite în muncă numeroși ucenici ai școlii profesionale de pe lîngă uzină. Ucenicii Constantin Roșu anul III lăcătuș, Constantin Zamfir anul III turnător, precum și ucenicii membri ai brigăzii fruntașe pe uzină „Filimon Sîrbu" au dat peste plan în cinstea zilei de 30 decembrie sute de piese speciale pentru combine și au montat înainte de termen zeci de combine. Pentru meritele lor deosebite în muncă, s-a hotărît ca toți acești ucenici fruntași să fie popularizați la panoul de onoare.

ALĂTURI DE MUNCITORII FRUNTAȘI

Cînd intri în secțiile uzinei „Steagul Roșu" și te interesezi de munca ucenicilor din Orașul Stalin ți se vorbește cu deosebită admirație despre harnicul ucenic Ilie Dragomir din anul II, care folosește metodele cele mai avansate la strung, sau de tînărul Traian Savin care lucrează în secția turnatorie, umăr la umăr cu muncitorii calificați. De asemenea, ucenicii Ion Hălălai și Gheorghe Buzei se numără printre fruntașii secției de sculărie, executînd numeroase piese complicate. Realizarea acestor succese se datorește sprijinului pe care maiștrii-instructori Nicolaie Popdan și Gheorghe Corăbeanu îi dau în permanență ucenicilor, în tot timpul practicii în producție.

Alături de ucenici un aport însemnat la îndeplinirea planului de producție al uzinei îl dau elevii școlii tehnice. Astfel elevul Gheorghe Csatlos, mecanic auto, depășește zilnic normele de producție, iar viitorul strungar Dorel Cinduleț execută de pe acum lucrari de bună calitate, fiind apreciat de toți muncitorii din secție. Rezultate frumoase au obținut și mulți alți elevi ai școlii tehnice care sub supravegherea maiștrilor-instructori Ilie Florea și Victor Dobrin își ridica neconțenit nivelul de pregătire profesională.

Cuvîntarea tovarășului Atanase [illegible]ja

(Urmare din pag. 1)

obținerea rezultatelor celor mai bune pe drumul cel mai scurt. Pe baza acestei concepții s-au realizat succesele cercetărilor științifice în Uniunea Sovietică, succese care au dus la crearea sputnicilor, la dezvoltarea atît de impetuoasă în toate domeniile. Succesele Uniunii Sovietice își au explicarea în dezvoltarea învățămîntului pe baza învățăturii marxist-leniniste. Prin aceasta, învățătura marxist-leninistă a făcut încă o dată dovada eficienței sale în fapt.

Cuprinderea tuturor cadrelor noastre didactice în învățămîntul ideologic va înarma pe fiecare învățător și profesor pentru o mai bună muncă în școală. Pe această cale se va realiza o însemnată ridicare a nivelului învățămîntului care printr-o temeinică instrucție și educație în școlile de cultură generală și medii de toate tipurile va contribui la formarea de muncitori calificați, tehnicieni și ingineri calificați, capabili să sporească productivitatea muncii și să ridice nivelul de trai și cultural al poporului. Toată dezvoltarea activității social-economice a țării este legată de ridicarea nivelului școlii noastre medii. Și dacă școala medie va da economiei noastre oameni cu o judecată dreaptă, bine pregătiți și culți, vom obține succese în activitate practică și culturală.

Invățămîntul mediu de cultură generală, profesional, tehnic, agricol, pedagogic este pivotul învățămîntului nostru. El se bazează pe învățămîntul elementar de 7 ani care va fi generalizat. El trebuie să formeze omul societății socialiste. Omul își formează concepția despre lume, cultura generală în școala medie, de a cărei dezvoltare depinde eficacitatea învățămîntului superior, eficacitatea acelui învățămînt care va trebui să dea cadre de înaltă calificare.

Sînt mulțumit că am avut posibilitatea să particip la deschiderea activității acestui important for al Ministerului Invățămîntului și Culturii. Repet că ideea creării acestui organ cu rol atît de important se datorește conducerii de partid, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, care se gîndește în permanență la școală, care apreciază în cea mai înaltă măsură activitatea cadrelor didactice. Conducerea partidului s-a ocupat permanent de ridicarea nivelului școlii, de ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice, de îmbunătățirea vieții lor, de crearea unei baze materiale puternice școlii pentru a pune la dispoziția învățătorilor și profesorilor mijloacele în vederea realizării nobilei lor misiuni.

Tovarăși, în această sală sînt reprezentanți ai secțiilor de învățămînt, cadre didactice, reprezentanți ai marilor întreprinderi industriale, ai organizațiilor obștești și părinți ai elevilor. Sînteți chemați cu toții să contribuiți la înfăptuirea unei însemnate opere patriotice, operă de care depinde în mare măsură viitorul patriei noastre. Guvernul și Ministerul Invățămîntului și Culturii au convingerea că dvs. veți depune în activitatea ce o veți desfășura în cadrul Consiliului superior al școlilor toată dragostea, tot entuziasmul, toată priceperea, conștienți că sprijiniți cauza socialismului.

Vă urez succes desăvîrșit în munca dv. și vă asigur că ministerul va ține seama de sugestiile și propunerile pe care le veți face.

★

In numărul următor al gazetei noastre vom publica conținutul referatelor prezentate la prima ședință a Consiliului superior al școlilor, discuțiile purtate în legătură cu aceste referate și concluziile pe marginea desfășurării lucrărilor.

---

a celor mai bune și mai înălțătoare tradiții de luptă ale poporului pentru eliberarea sa socială și națională.

Partidul Muncitoresc Romîn cultivă în rîndurile oamenilor muncii sentimentul mîndriei patriotice față de eroismul în luptele seculare ale poporului, ale iobagiior, lucrătorilor, proletarilor pentru libertatea și progresul patriei; el cultivă în suflete, de asemenea, respectul față de mărețele figuri de conducători care au stat în lupte în fruntea poporului, față de minunatele figuri ale luptătorilor revoluționari, ale eroilor clasei muncitoare. Partidul nostru cultivă prețuirea pentru valorile artistice și culturale, creații ale maselor populare sau ale scriitorilor, artiștilor și oamenilor noștri de știință, mîndria pentru contribuția pe care a adus-o poporul nostru la tezaurul culturii mondiale.

Spre deosebire de burghezie și moșierime, care negau poporului nostru capacitatea de a crea mari valori materiale și spirituale, partidul nostru cultivă încrederea în forțele poporului care au dat pe Bălcescu, Eminescu, Caragiale, Creangă, [illegible]escu, Grigorescu, Babeș ș.a.

Una din trăsăturile importante ale patriotismului socialist este caracterul lui militant, izvor de înfăptuiri mărețe. Acest lucru se exprimă în primul rînd prin fapte concrete, prin activitatea de zi cu zi a maselor populare îndreptată spre înflorirea țării, spre progresul ei, spre realizarea bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

Nenumărate fapte vorbesc despre patriotismul fierbinte, dar totodată plin de simplitate și modestie al poporului, manifestate în munca de toate zilele pe tărîmul construcției socialiste. De cald patriotism dau dovadă muncitorii care, însușindu-și tehnica înaintată și dovedind spirit de inițiativă, aplică metode înaintate, realizează inovații, făcînd să crească producția și productivitatea muncii și reducînd prețul de cost, țăranii muncitori care pășesc pe calea agriculturii socialiste punînd temelia unui nou fel de viață la sate, viața belșugului și a unui înalt nivel cultural, oamenii de știință și cultură care-și pun cunoștințele în slujba progresului, tinerii care obțin mereu însemnate succese la învățătură, pregătindu-se să devină oameni folositori patriei, ostașii scumpei noastre armate care stau de strajă cuceririlor revoluționare, vieții noi, fericite a poporului, oamenii muncii care apără cu dîrzenie avutul obștesc. Prin munca eroică a oamenilor muncii trista reputație de țară eminamente agrară, colonie a imperialismului, a rămas de domeniul istoriei. Țara noastră a fost ridicată de poporul muncitor în rîndul țărilor agrar-industriale înaintate.

Toate succesele mărețe obținute pînă acum în construcția socialistă se datoresc muncii și luptei poporului pentru înfăptuirea politicii Partidului Muncitoresc Romîn — politică de construire a socialismului și de apărare a păcii. De aceea, dragostea față de patria noastră nouă — R. P. R. se contopește în mod necesar cu dragostea față de partidul clasei muncitoare, care este inspiratorul, organizatorul și conducătorul luptei poporului pentru socialism.

Poporul nostru muncitor a primit cu entuziasm recentele hotărîri ale partidului stabilite la plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie a.c. privind dezvoltarea economiei naționale a patriei pe drumul socialismului. Hotărîrea fermă exprimată de oamenii muncii de a traduce în viață măsurile stabilite de plenară constituie o manifestare a dragostei lor față de partid și față de patrie.

Fiind profund internaționalist prin esența sa, patriotismul socialist constituie o minunată cale de întărire a unității și frăției poporului romîn cu naționalitățile conlocuitoare. Respingînd naționalismul și orice formă de manifestare a acestuia, **patriotismul socialist se îmbină armonios cu internaționalismul proletar, cu solidaritatea frățească între toți oamenii muncii, în lupta lor pentru libertate și o viață mai bună.**

Patrioți adevărați sînt aceia care apără interesele naționale ale poporului, nu pe calea izolării naționale, în afara țărilor lagărului socialist, ci în cadrul mișcării muncitorești internaționale, în unire de nedesfăcut cu țările lagărului socialist, pe calea internaționalismului proletar, pe calea respectului față de toate popoarele, a egalității în drepturi a tuturor țărilor.

Prin urmare, lupta pentru unitatea țărilor lagărului socialist este nu numai internaționalistă, dar și profund patriotică. A considera că în mod individual, izolat de țările lagărului socialist se poate asigura construcția socialistă și apărarea patriei împotriva atacurilor imperialiste, este o inepție revizionistă, menită să înșele poporul muncitor.

Păstrînd puritatea învățăturii marxist-leniniste și întărind vigilența ideologică împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze, comuniștii duc o luptă fermă împotriva manifestărilor naționalismului burghez, a egoismului național și a cosmopolitismului și educă pe toți oamenii muncii în spiritul dragostei nemărginite față de patria socialistă, în spiritul internaționalismului proletar.

★

Cultivarea cu ardoare în rîndul tineretului a sentimentului de dragoste față de patria noastră socialistă, a mîndriei de a avea o patrie minunată, a frăției cu oamenii muncii din rîndul minorităților naționale din țara noastră, cu popoarele care construiesc socialismul și luptă pentru pace, este o datorie de mare onoare și de cinste pentru fiecare slujitor al școlii noastre noi.

Cu ajutorul obiectelor de învățămînt, la orele educative, în activitățile extrașcolare profesorii și învățătorii trebuie să pună în evidență frumusețile și bogățiile țării noastre. Ei trebuie să nu scape nici o ocazie de a arăta copiilor că patria noastră ne oferă tot ceea ce e necesar pentru a face viața noastră mai bogată și fericită. Avem cîmpii mănoase, al căror rod poate fi înzecit. In măruntaiele pămîntului se găsesc petrol, fier, cărbune și alte comori încă necercetate. Avem căderi de apă a căror putere neîmblînzită poate pune în mișcare sute de uzine pe întreg întinsul țării. Invățătorii și profesorii trebuie să lupte pentru înarmarea școlarilor cu puterea științei, să aprindă în sufletele lor mîndria că poporul din care fac parte este stăpînul acestor bogății nesecate, să cultive în sufletele tinere dorința de a pune aceste comori în slujba patriei pentru binele omului. In felul acesta ei înșiși îndeplinesc una din înaltele lor îndatoriri patriotice.

Este clar că înțelegerea justă a noțiunilor de patrie și patriotism va ajuta pe fiecare pedagog să dea o bună orientare pe această linie lecțiilor și în genere activităților pe care le organizează cu școlarii.

NICOLAE MARINESCU

Mama eroului comunist Lazăr Cernescu vorbind elevilor de la școala din comuna Rusca despre viața și lupta fiului său.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Invățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în timpul vacanței de iarnă (28.XII.1958 — 12.I.1959) următoarele filme:

Pasagerul clandestin, Cățelușul buclucaș, Furtună pe Nipru, Corabia viselor, Nufărul roșu, Soarta toboșarului, Stiletul, Popescu 10 în control, Ali baba și cei 40 de hoți, Spionaj — contraspionaj, Isprăvile Cîrlionțatului, Prologul, Misterul castelului părăsit, Epoleții purpurii, Ora H, Tigrii zburători, Scurtă istorie, Arendașul romîn, Domnul Goe, Două lozuri, O aventură în Marea Caraibilor, Directorul nostru, Marinică, Fetița mincinoasă, Aurel Vlaicu.

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Examen de maturitate, Invățătoarea, Crîngul de călini, Poemul pedagogic, Noapte de carnaval, Citadela sfărîmată, Tăunul, Ganga, Contele de Monte-Cristo.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei I-a a „Festivalului filmului pentru sate".

Îmbrăcați în zdrențe, fără nici o îndrumare, bătuți pînă la sînge de „pedagog", ucenicii de la Malaxa erau lăsați să se descurce cum or ști în meserie. Prima noastră fotografie are valoare de document acuzator: un ucenic turnător la Malaxa în 1935... ...Și iată cum se învață meseria astăzi. Ucenicii au necontenit alături un maistru, prieten și îndrumător.

Noutăți științifice

Semiconductorii au căpătat în ultima vreme o importanță atît de mare încît marele savant sovietic A. F. Joffe a arătat că fizica semiconductorilor ocupă în fizica modernă, același loc ca și fizica nucleului atomic.

Numai cîteva exemple ale aplicațiilor acestora ne pot confirma acest lucru.

SEMICONDUCTORII ȘI TELEVIZIUNEA

Utilizarea semiconductorilor în televiziune este la ordinea zilei, datorită tensiunii de alimentare foarte mici (de 10—100 ori mai mici decît la tuburile electronice), a duratei de funcționare foarte mari (circa 100.000 ore) și a greutății aproape neglijabile a acestora.

Recent, au fost folosiți semiconductorii pentru construcția unui televizor care ocupă un volum de numai cîțiva cm. cubi. Fiind montat în autovehicule, acesta poate fi utilizat printre altele și pentru a se urmări buna funcționare a pieselor care compun motorul.

SEMICONDUCTORII ȘI ENERGIA SOLARĂ

Semiconductorii pot extrage din energia solară cea mai mare cantitate de energie, pe care o transformă direct în energie electrică, folosibilă în orice domeniu al industriei.

Dacă s-ar acoperi pustiurile sudice pe o porțiune de 1000 ha cu fotoelemente sau termoelemente, s-ar realiza o centrală electrică cu o capacitate de un milion kw.

SEMICONDUCTORII ȘI TEHNICA RADIOUNDELOR

Constructorii aparatelor de radio din R. P. Polonă prevăd, pentru anul viitor, îmbunătățirea din punct de vedere tehnic [illegible] producției de aparate de radio. Acestea [illegible]or fi înzestrate cu semiconductori, ceea ce [illegible] va reduce dimensiunile și le va îmbu[illegible]ți calitatea.

[illegible] prezent, se termină lucrările de con[illegible]e a primului aparat de radio miniatură polonez, pentru care sînt utilizate [illegible]ul lămpilor obișnuite, elemente de [illegible]nductori.

[illegible]ratul este puțin mai mare decît o [illegible] de țigarete, cu el putînd fi ascul[illegible]te emisiunile pe unde medii, cît și pos[illegible]ul de radio Varșovia pe unde lungi.

★

Construcția aparatelor auditive (a ochelarilor acustici) se dezvoltă tot pe baza semiconductorilor, care prelungesc perioada de funcționare a acestor aparate și le micșorează dimensiunile.

SEMICONDUCTORII ÎN TEHNICA TELECOMENZII ȘI AUTOMATIZĂRII

Un grup important de semiconductori sînt feritele, care aparțin semiconductorilor magnetici.

Institutul de fizică al Academiei de Științe a R. Cehoslovace, acordă o deosebită atenție cercetării feritelor — în special a feritelor cu compuși de manganeziu, deoarece o varietate a acestora poate fi utilizată ca element la mașinile de calculat, în tehnica telecomenzii și automatizării; alte ferite servesc la construirea de instalații radar și de radioreleu.

Au fost preparate cîteva ferite cu proprietăți precis determinate și condiții de producție bine stabilite. În curînd rezultatele cercetărilor vor fi aplicate în practică.

Bibliografie

Pentru documentarea profesorilor care predau cunoștințele de legumicultură în cadrul lecțiilor de cunoștințe agricole la clasa a V-a, recomandăm consultarea următoarelor lucrări apărute în Editura agro-silvică de stat din București.

Legumicultura, de prof. I. Maier, M. Dumitrescu și M. Bulboacă, vol. I. 1957. Tratează problemele generale ale legumiculturii, cum sînt: biologia, clasificarea legumelor, factorii de vegetație, răsadnițele și legumele timpurii, asolamente, îngrășăminte etc.

Cultura legumelor, de ing. M. Dumitrescu și un colectiv, 1956, manual pentru cursurile agrozootehnice de trei ani din G.A.C. Cuprinde noțiuni de biologie a legumelor, metode de înmulțire a legumelor, de obținere a semințelor, de construire a răsadnițelor etc.

Ghivecele nutritive, de D. Andronicescu, colecția „Indrumări tehnice" I.C.A.R., 1955, Cuprinde metodele practice de obținere a culturilor legumicole timpurii în răsadnițe, cu ajutorul ghivecelor nutritive, metode ce pot fi aplicate și în cadrul lucrărilor practice de la școlile sătești.

Cultura ciupercilor, de M. Bulboacă, 1956. In prima parte a lucrării se dau noțiuni privind biologia ciupercilor și se descriu speciile comestibile și veninoase mai importante. În partea a II-a a lucrării se expune tehnica culturii ciupercilor, indicîndu-se măsurile practice pentru obținerea de recolte sigure.

Cultura căpșunelor, de El. Keszi-Harmet, 1958. Este o carte de asemenea folositoare muncii din învățămînt, deoarece căpșunele, prin modul de înmulțire și fructificație, pot fi ușor cultivate pe loturile școlare.

Agenda horticultorului, 1958. Lucrarea tratează toate problemele practice legate de specialitatea horticulturii. E bine să nu lipsească din biblioteca documentară agricolă a școlii.

Sfaturi pentru cultura legumelor, de M. Nistor, colecția „Biblioteca țăranului muncitor", 1958. Este o lucrare de popularizare a cunoștințelor despre cultura legumelor. Scrisă într-un stil clar, accesibil, lucrarea poate fi folosită și de elevi, care găsesc aci îndrumări practice pentru cultura grădinilor de legume.

Experiența mea în cultura legumelor, de Gr. Kurt, colecția „Din experiența fruntașilor în agricultură", 1957. Autorul descrie metodele folosite pentru cultura unor legume mai răspîndite, popularizînd pe fruntașii muncii din acest domeniu.

Ucenici ieri — ucenici azi

La Malaxa

Șuieră crud crivățul. Suge hămesit mustul zăpezii din cîmpul Bălții Albe. Il vlăguiește și-l lasă sleit, împietrit.

Ieșită cu o coastă în biciul vîntului, baraca clănțăne și geme uscat.

— Intră, Bașa. Pe brînci, că n-ai încotro. Ești cam deșirat. La mine merge mai ușor. M-a făcut mama pe secetă, pipernicit. Taman bun pentru dormitorul ăsta.

— E întuneric, și frig al dracului, Stoico.

— Ba arde lampa, Bașa. Da-i fum. Asta-i bine. Inseamnă că arde ceva în sobă... Dormi cu mine, Bașa. Punem amîndouă păturile una peste alta. Ne strîngem, că ține de cald.

— Stoico, auzi?

Stoica nu scoate capul. Mormăie de sub pătură:

— Șobolani, Bașa, chițăie de foame. N-ai grijă, nu urcă la noi. Prost e de ăi de jos. Vara, cînd învie ploșnițele, e rău și de noi, că alea urcă...

— Scoală, Bașa! Scoală, mă, că a doua oară domnul pedagog Cocor nu mai sună. Dă. Cu vîna de bou.

— E noapte încă.

— E ora trei. Dar a nins. Și pînă la 5 trebuie să desfundăm drumul, că altfel nu răzbește mașina domnului Malaxa.

— Vine dumnealui așa devreme?

— Cum să vie... Dar de la cinci intrăm în ateliere. La șase vin lucrătorii. Intr-o oră trebuie să aprindem focurile, să curățim secțiile, să ungem mașinile, să măturăm birourile.

— Stoico, numai un singur lighean pentru toți?

— Păi ce, sîntem mulți? 24.

Rîde amar Stoica. Ii înfige ușor cotul în coaste, îndemnîndu-l să coboare.

— Acu' l-au apucat cei de jos. Ne dezlipim ochii cu zăpadă, că altfel întîrziem.

— Stoico, asta ce-i?

— Surogat, Bașa. Încălzește puțin, dar nu ține de saț. Pe la 10 te ia cu sfîrșeala. Și pînă la prînz visezi numai codri de mămăligă...

— Stoico, fasole nu ne dă? Numai linte și cartofi?

— Dă și arpacaș. Duminica...

Trec orele lungi de muncă. Trec ca o clipă orele scurte de somn. Obrajii se sug, pielea se pergamentizează. Bașa nu mai are multe de întrebat. Viața e într-un tipar îngust și uniform. Totuși...

— Stoico, pe noi nu ne învață nimeni?

— Ce, tu n-ai ochi?

— Văd, dar ce nu înțelegi?!

— Intrebi pe domnul maistru.

— Am întrebat.

— Și?

— S-a supărat... Acum nu mai văd decît cu un ochi. Dacă-l mai întreb o dată, nu mai văd nici cu celălalt.

— Rîzi, Bașa, ai?

— Nu, Stoico. Nu rîd. Arde ceva în mine...

— Mîine-i duminică. Ne dă drumul în oraș?

— Poate. După amiază. Dimineață — măturăm curtea, tăiem lemne la circular, curățăm iarba de pe șină. Dacă mai ai poftă, poți să ceri un bilet de ieșire pe poartă. Poate-ți dă. Pentru 3 ore...

— Stoico, tu nu vrei să-nvățăm și carte?

— Și dacă vreau, pot?

— Ne înscriem, ca Vasile, la Școala industrială, seara.

— Și dacă ne prinde domnul Malaxa?

— Nu ne prinde. Sărim gardul, pe din dos, ca Vasile, și la plecare și la venire.

— 8 kilometri dus, 8 întors, 16 în cap. Noaptea, pe jos. Acum, iarna? Și cine-ți dă ție, Bașa, bani pentru taxă, pentru cărți? Cine?

A tăcut Bașa.

Peste două săptămîni pe Vasile l-au prins. I-au sculat pe la 11 noaptea să descarce niște vagoane. Vasile — lipsă la apel. Era pe drum, se întorcea de la „Industrială". Domnul director Bihori i-a dat 25 la spate și 4 zile de carceră...

La uzinele „Republica"

...Toate acestea sînt fapte întîmplate aievea, un crîmpei din viața chinuită a ucenicilor în trecut. Stau martori pentru aceasta Gheorghe Stoica, maistru la secția mecanică, și Bașa Andrei, maistru la motoare, Ioniță Vasile, toți din uzinele „Republica" și „23 August" înălțate pe locurile stăpînite odinioară de Malaxa. Malaxa, asociatul în afaceri al regelui, unul dintre stăpînii Romîniei burghezo-moșierești care a supt vlaga tinereții la generații întregi de ucenici. Despre ucenicia din timpul acela am aflat multe încă înainte de a sta de vorbă cu foștii ucenici: mi le-au descris ucenicii școlii de azi a uzinei „Republica", în fața panoului cu inovatori, unde se află și fotografia maistrului Gheorghe Stoica.

Ucenicii aceștia au trei mese bogate pe zi și cîte o gustare la ora 10; au lavabouri și nu un lighean; au dușuri cu apă caldă și nu zăpadă. Nu cunosc nici vîna de bou a „pedagogului", nici carcera. Au doar 6 ore de practică sau de cursuri pe zi. La uzină vin cu autobusul. Li-l dă uzina, zilnic. Au în școală medic. Iți amintești, tovarășe Stoica, cum boleai odinioară, lipsit de orice îngrijire, pe scîndura patului suprapus? Îți amintești dorul după o carte bună pe care s-o poți citi în tihnă? Mi-ai povestit că în doi ani cei 24 de ucenici, cîți ați fost pe atunci, ați citit două cărți, luîndu-le și reluîndu-le de la cap, pînă au rămas doar scoarțele din ele. Altele nu erau. Ucenicii de azi au 14 mii de volume. Știi cîți fac acum literatură, în cercuri? 120. Alți 110 studiază fizica, electrotehnica, matematica, tehnologia, în cercuri speciale.

Voi n-ați fost atunci niciodată la teatru. Pentru ei s-au făcut contracte cu teatrele. Joacă și ei teatru: „Pupăza din tei", „Nota zero la purtare"...

Citesc „Gazeta matematică și fizică", rezolvă probleme complicate, iar unii dintre ei compun ei înșiși probleme.

Școala aceasta nouă se numește, ca și patria noastră nouă, „Republica". S-au năruit pentru totdeauna stîlpii putredului tron. S-au prefăcut în țăndări coroana și stema cu lei fotogenici și fariseică deviză: „Nihil sine deo". N-au mai rămas nici domenii moșierești, nici societăți pe acțiuni, nici export de capital, nici dividende...

Oamenii muncii au înălțat o nouă stemă: stema muncii. O stemă cu holde mănoase și sonde peste care strălucește o stea roșie. Steaua aceasta nouă, a socialismului, se-nalță an de an mereu mai sus.

ALEX. CRACEA

Minunata vacanță

(Urmare din pag. 1)

Intre timp toată lumea rîde de Radu care la vîrsta asta nu știe încă să danseze. Se oferă să-l învețe Olguța și se constată — culmea! — că nici dînsa nu știe. Cei de la cercul de balet, în schimb, sînt ași.

In programul de muncă pe perioada 26 decembrie 1958 — 12 ianuarie 1959 sînt trecute „acțiunile din timpul vacanței", ale pionierilor. Spicuiesc cîteva: o excursie la depoul C.F.R. — pionierii vor putea vedea aici cum se pornește și se oprește o locomotivă, o vizită la muzeul local, o adunare închinată comemorării lui M. Eminescu... Planul e foarte mare, așa că înscriu restul la „și altele".

La școala de 7 ani nr. 2 profesoara Eva Alexandrescu proiectează pentru vacanță o excursie la Cerneț. „Numai de nu s-ar zbîrli timpul. Casa lui Tudor Vladimirescu e atît de aproape de noi, iar noi încă nu am vizitat-o. Acum ar fi momentul foarte potrivit pentru aceasta; celor dintr-a VI-a le-am predat „Răscoala lui Tudor", iar la a VII-a urmează s-o fac în lecția viitoare. Am mai vrea să mai facem o plimbare pe la Castrul roman, la Terme, la Turnul lui Sever...".

Comuna Bistrița nu e departe de Turnu-Severin și școlarii de acolo, ca și cei din oraș, au o mulțime de planuri pentru vacanță. Profesorul, Voicu Dumitru, le-a promis că în vacanță vor întocmi, în sfîrșit, mult plănuitul album folcloric care va cuprinde o mulțime de legende și povești, de cîntece populare noi și vechi, strînse de prin sat. Tot în vacanță au să facă o excursie la stațiunea de mașini și tractoare din Șimian, alta la șantierul naval și la depoul C.F.R. din Turnu-Severin, unde, spre deosebire de colegii lor din oraș, nu au fost niciodată. Printre altele, elevii din Bistrița se ocupă și cu numismatica. Vacanța le va da răgaz să pună la punct frumoasa colecție de monede a școlii. Cît privește săniuțele, sînt gata pregătite și nu așteaptă decît troienele.

Pentru muncitorii de la șantierele navale din Turnu-Severin a intrat în tradiție ca în fiecare vacanță să primească la ciubul lor un lot de oaspeți. Aici vin de obicei elevii mari. Ei au preocupări mai serioase. Discută gravi despre problemele de producție, despre îndeplinirea planului pe 1958, consultă reviste de specialitate, cunosc cifre, procente și fac, plini de importanță, aprecieri. Mulți visează ca peste un an sau doi, după absolvirea școlii, să lucreze la cot cu muncitorii. De aceea se consideră la șantier ca la ei acasă. De obicei spun chiar „La noi, la șantier".

La masa de șah sau de ping-pong poți vedea un concurent cu matricolă pe mînă și fără buletin de identitate încă, intrecîndu-se cu un strungar în vîrstă, care se lasă învins, nu o dată, ca să aibă plăcerea de a-și vedea adversarul copleșit de satisfacție. Printre muncitori, elevii petrec multe clipe de neuitat. Uneori, la club, vin ingineri care, la îndemnul profesorilor, vorbesc școlarilor despre energia nucleară sau despre construcțiile de nave. Muncitorii le dezvăluie amănunte pasionante cu privire la perspectivele șantierului și la frumusețea muncii lor. Cei mai mulți dintre elevi cunosc șantierul bine. L-au vizitat de atîtea ori. Fiecare are însă sectoarele sale preferate și, împreună cu profesorii, au hotărît ca în vacanță să meargă și să le vadă în amănunțime. Se aude că în timpul vacanței vor fi cîteva lansări de vase. Este tot ce poate fi mai frumos de văzut și admirat. Rodul muncii a sute de muncitori — un vas uriaș, sclipitor, elegant și proaspăt vopsit — coborînd maiestuos în undele Dunării.

...Nenumărate proiecte, nenumărate prilejuri de bucurii și așteptare nerăbdătoare. Toți școlarii au proiectat cîte ceva și așteaptă cîte ceva de la vacanță. Profesorii lor s-au îngrijit din vreme ca proiectele să fie întemeiate, bucuriile așteptate să se realizeze, iar vacanța să fie într-adevăr minunată.

Sfatul oamenilor școlii

(Urmare din pag. 1)

introducă culturi de plante necunoscute pînă acum în regiune și care astăzi au devenit nelipsite de pe cîmpurile țăranilor muncitori și muncitorilor de la exploatările forestiere din jur. În jurul școlii s-au grupat majoritatea acțiunilor culturale și artistice ale oamenilor muncii romîni și maghiari, care pînă nu de mult nici nu știau descifra slovele cărții. Directorul unei școli medii din Turnu-Severin a arătat felul cum activitatea elevilor pe linia politehnizării a transformat școala într-o adevărată fabrică de material didactic, cu ajutorul căruia se desfășoară la un nivel tot mai înalt predarea cunoștințelor teoretice. Reprezentanții școlilor din învățămîntul profesional și tehnic au arătat, cu ajutorul nenumăratelor exemple de tineri muncitori fruntași, că sarcina acestor școli de a da industriei și agriculturii cadre tot mai bine pregătite, la nivelul tehnicii noi, se înfăptuiește cu succes.

„Tovarăși, nu vorbesc numai în numele meu ci și al tuturor cadrelor didactice din regiunea noastră..." De multe ori vorbitorii și-au început astfel cuvîntările lor. Și într-adevăr, a răsunat nu numai glasul celor de la tribună ci și experiența, părerile adunate cu sîrg de la sute și mii de învățători și profesori.

Au salutat această primă consfătuire a Consiliului superior al școlilor muncitorii din marile cetăți industriale. Ei au arătat că sînt mulțumiți de pregătirea celor mai tineri tovarăși de muncă ai lor, dar au cerut în același timp cadrelor didactice eforturi sporite și o exigență tot mai mare în calificarea viitorilor constructori ai socialismului.

S-au relevat marile succese ale școlii pe linia legării învățămîntului de viață, de practică. In același timp însă s-au dat în vileag și lipsurile care mai dăinuie în activitatea școlii și s-a chibzuit asupra felului cum pot fi înlăturate. Au fost criticați cu asprime cei care, privind îngust problemele, n-au desprins esențialul în cunoștințele care urmează să fie predate elevilor, încărcînd peste măsură programele școlare și manualele și provocînd prin aceasta mărirea excesivă a planurilor de învățămînt. A fost criticată rămînerea în urmă a unor metodiști față de nivelul politehnizării învățămîntului din țara noastră. S-au cerut, cu tărie, mai multe studii și articole competente în cadrul cărora presa pedagogică să dezbată și să lămurească problemele actuale ale școlii.

Au vorbit la prima ședință a Consiliului superior al școlilor reprezentanți ai vechii generații de profesori și învățători și cadre didactice care și-au făcut studiile în anii noștri. Au răsunat uneori opinii contradictorii susținute cu însuflețire de fiecare din cei înscriși la cuvînt. Dar aceste opinii s-au referit la unele metode de înfăptuire a sarcinilor propuse sau la unele aspecte ale problemelor puse în discuție. Trăsătura caracteristică a acestei consfătuiri a Consiliului superior al școlilor o constituie identitatea perfectă de vederi cu privire la problemele mari care stau în fața învățămîntului din țara noastră între oamenii școlii consultați și cadrele de răspundere din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Învățătorii și profesorii din țara noastră au înțeles cu toții că măsurile propuse sînt aplicarea în viață a politicii partidului nostru în domeniul învățămîntului, se inspiră din măreața învățătură a marilor dascăli ai marxism-leninismului.

Lucrările consfătuirii Consiliului superior al școlilor s-au încheiat. Dezbaterile problemelor ridicate în cadrul acestor consfătuiri continuă însă rodnic în rîndul tuturor oamenilor școlii și vor fi urmate de munca plină de abnegație a cadrelor didactice pentru traducerea în viață a noilor hotărîri, menite să ridice pe o treaptă mai înaltă nivelul învățămîntului din țara noastră.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat

Legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața

La recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost adoptată legea cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U.R.S.S.

Discuțiile care au precedat acest punct de pe ordinea de zi a sesiunii au avut un caracter larg.

★

Prof. Ivan Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., în raportul privitor la reorganizarea învățămîntului mediu general în Uniunea Sovietică a declarat că numai în R.S.F.S.R., la adunările consacrate dezbaterii tezelor cu privire la întărirea școlii cu viața au participat peste 13 milioane persoane. După ce a arătat dezvoltarea pe care a luat-o învățămîntul în diferite republici unionale, altădată înapoiate din acest punct de vedere, prof. Kairov a spus că unii pot pune întrebarea, de ce este nevoie de o reformă, dacă succesele în învățămîntul public al Uniunii Sovietice sînt atît de mari? Răspunzînd la această întrebare, el a spus că școala sovietică se reorganizează nu pentru că sistemul ei nu este bun, ci pentru că viața merge înainte și școala trebuie să corespundă sarcinilor noii perioade de dezvoltare a țării — perioada construcției desfășurate a societății comuniste.

In raport s-a propus ca învățămîntul mediu să fie împărțit în două etape. Prima etapă va fi școala obligatorie de 8 ani. A doua etapă reprezintă continuarea studiilor în școli de diferite tipuri, inclusiv învățămîntul în școli concomitent cu munca în întreprinderi. I. Kairov a spus că în școala sovietică nu va slăbi învățămîntul în domeniul științelor umaniste și nici educația fizică și estetică, care au o foarte mare importanță pentru formarea concepției comuniste a elevilor.

Prin raportul cu privire la învățămîntul tehnic și profesional, prezentat de Henrich Zelenko, șeful Direcției principale a rezervelor de muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., s-a arătat că reorganizarea sistemului învățămîntului tehnic și profesional prevede crearea unui tip unic de instituție de învățămînt în locul școlilor de meserii, feroviare, miniere, de construcții și tehnice, precum și al școlilor de învățămînt de pe lîngă fabrici și uzine, care există în prezent. Noul tip unic de instituție de învățămînt în orașe și așezările muncitorești vor fi școlile tehnico-profesionale orășenești pentru rezervele de muncă, cu o durată a învățămîntului de la 1 an pînă la 3 ani, iar la sate școlile tehnico-profesionale sătești cu o durată a învățămîntului de 1—2 ani.

Noile școli tehnico-profesionale, s-a arătat în raport, urmează să pregătească muncitori și lucrători din agricultură în peste 800 profesiuni de bază, un loc de seamă ocupîndu-l profesiunile complexe cu un profil larg, care asigură creșterea producției pe baza tehnicii noi și a organizării avansate a muncii.

Superioritatea școlilor tehnico-profesionale față de celelalte forme existente ale pregătirii de muncitori constă în aceea că ele trebuie să aibă maiștri pentru învățămîntul de producție și ingineri-profesori care să se ocupe exclusiv de învățămîntul și educația elevilor.

In decurs de 18 ani în instituțiile pentru pregătirea rezervelor de muncă au fost pregătiți 10.250.000 tineri muncitori care lucrează în toate ramurile economiei naționale, 5.181.000 fiind muncitori calificați în industria mijloacelor de producție.

In raportul cu privire la problemele învățămîntului superior, prezentat de Viaceslav Eliutin, ministrul Invățămîntului Superior al U.R.S.S., s-a arătat că a fost elaborat un proiect al sistemului de învățămînt în instituțiile de învățămînt superior, care prevede legarea învățămîntului de munca în producție. Se prevede ca reorganizarea activității instituțiilor de învățămînt superior să înceapă din 1959 și să fie desăvîrșită în decurs de 3—5 ani.

V. Eliutin a subliniat că proiectata reorganizare a sistemului învățămîntului superior trebuie să fie însoțită de o ridicare a nivelului teoretic de pregătire a specialiștilor. Ca rezultat al reorganizării învățămîntului superior, după calculele preliminare, în 1965 aproximativ 2 milioane de studenți vor îmbina studiile lor cu activitatea în producție. Totodată reorganizarea învățămîntului superior se va îmbina cu o creștere a rolului instituțiilor de învățămînt superior în dezvoltarea științei, tehnicii și culturii.

După cum s-a arătat în raportul lui V. Eliutin, în perioada 1959—1965 urmează să fie pregătiți 2.300.000 specialiști față de 1.700.000 în perioada 1952—1958. La o sporire a numărului absolvenților instituțiilor de învățămînt superior de 1,4 ori, vor fi pregătiți de 1,9 ori mai mulți ingineri pentru industrie, construcții, transporturi și comunicații și de 1,5 ori mai mulți specialiști în agricultură. In următorii 7 ani în instituțiile de învățămînt superior și în școlile medii de specialitate vor fi admise aproximativ 8 milioane persoane, prevăzîndu-se creșterea numărului de specialiști în tehnologia chimică, automatică, tehnica calculelor, radio-electronică și alte ramuri ale tehnicii noi, precum și dezvoltarea pregătirii de specialiști în domeniile fizicii, matematicii, biologiei și chimiei.

Din cuvîntările rostite de deputați a reieșit că tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la reorganizarea școlii se bucură de aprobarea unanimă a întregului popor.

Mihail Greciuha (Ucraina), deputat în Sovietul Uniunii, a subliniat că în Uniunea Sovietică există de acum o excelentă experiență în domeniul legării învățămîntului de munca în producție. Astfel, la marea uzină metalurgică din Dnepropetrovsk din 593 de ingineri metalurgiști, 518 și-au terminat studiile prin sistemul învățămîntului seral și prin corespondență, printre aceștia numărîndu-se directorul uzinei, precum și mulți șefi de secții și de schimb.

Pe teritoriul uriaș al Kazahstanului, această regiune periferică a vechii Rusii țariste, unde pînă la Revoluția din Octombrie 98% din populație era analfabetă și unde nu existau decît 7 gimnazii și licee, după cum a arătat deputatul Zaure Omarova, a fost creată o largă rețea de școli de învățămînt mediu și superior. Milioane de oameni culți, proveniți din rîndurile populației băștinașe care au absolvit școlile din Kazahstan, lucrează în toate ramurile economiei naționale și culturii.

Deputatul Nazarșo Dodhudoev a arătat că elevii școlilor din Tadjikistan care locuiesc la sate își însușesc cu succes la școală cunoștințele de bază în domeniul agriculturii. În regiunea Leninabad, de pildă, există de acum aproximativ 150 de brigăzi de elevi care lucrează pămîntul pe o suprafață de peste 2000 ha.

Deputații au subliniat că înfăptuirea principiului educației prin muncă nu înseamnă neglijarea studiilor umaniste și că există multe căi pentru satisfacerea variatelor interese intelectuale ale tineretului.

Ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R., Evgheni Afanasenko, a declarat că reorganizarea școlii sovietice va avea rezultate admirabile deoarece are ca scop îmbunătățirea învățămîntului public și că la sfîrșitul anului 1965 numărul elevilor în școlile de 8 ani se va cifra la aproximativ 19.900.000 față de 14.900.000 cîți învață în prezent în școlile de 7 ani. În 1965 numărul elevilor din școlile medii serale de cultură generală va atinge aproximativ 2.900.000 față de 1.100.000, adică va crește de aproape 2,5 ori.

★

După încheierea discuțiilor a fost adoptată legea potrivit căreia Sovietul Suprem al U.R.S.S. hotărăște să aprobe tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în țară, care au fost sprijinite în unanimitate în cursul dezbaterii lor de către întregul popor.

In lege se arată că toți tinerii de la vîrsta de 15—16 ani trebuie, în măsura puterilor lor, să se încadreze în munca socială utilă, iar studiile lor ulterioare trebuie să fie legate de munca în producție în cadrul economiei naționale. Legea cuprinde capitole referitoare la reorganizarea școlii medii, a învățămîntului profesional-tehnic, a învățămîntului mediu special și a școlii superioare.

In lege se arată printre altele că trecerea școlilor de șapte ani la învățămîntul obligatoriu de opt ani, precum și organizarea diferitelor tipuri de școli medii complete trebuie să înceapă din anul școlar 1959—1960 și să fie terminată în decurs de 3—5 ani. Reorganizarea învățămîntului special superior și mediu se va face în cursul aceleiași perioade de timp, ținîndu-se seama de particularitățile naționale și locale, în așa fel încît numărul de specialiști care vor lucra în economia națională, știință și cultură să sporească în fiecare an în conformitate cu cerințele crescînde.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. consideră, se spune în lege, că legătura strînsă a școlii cu viața va crea condițiile necesare pentru o educație mai bună a tinerei generații care va trăi și va munci în comunism.

Adoptarea legii cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public constituie încă o dovadă a politicii înțelepte a P.C.U.S. și contribuie la ridicarea școlii sovietice pe o treaptă nemaiîntîlnită, școala societății comuniste.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.